

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

ISSN 2241 - 9497

Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/04/15- 30/06/15

Τεύχος 77

Ανοιξιάτικα Αγριολούλουδα

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56

5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 21ο - Τεύχος 77

ΑΠΡ – ΜΑΙ – ΙΟΥ 2015

ISSN 2241 - 9497

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Στοιχειοθέτηση κειμένων στο Word

Κώστας Ν. Παπαολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Γεράσιμος Βραχωρίτης

Μαίρη Καραμήτσου

Τάκης Κυριτσόπουλος

Βούλα Βουγιούκα-Μελισσάκη

Στέλιος Παπουτσάς

Ανδρέας Γ. Πασσάς

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερους

Γιώργος Π. Σαρλής

Ελεονώρα Σαρρή

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

Κ.Ν.Π/-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα *κείμενα* εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των *συνεργατών* συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Φωτογραφία εξωφύλλου από την κ. Δήμητρα Μαντά-Στάικου

από τη Μαρία Ρώτα

Πέρασαν 100 ολόκληρα χρόνια από την ίδρυση του πρώτου παραρτήματος του Λυκείου των Ελληνίδων στη Σύρο. Μετά την Αθήνα η Ερμούπολη ήταν η Ελληνική πόλη όπου υπήρχε μια σπουδαία αστική κοινωνία. Εδώ ζούσαν και δημιουργούσαν άνθρωποι των γραμμάτων, των επιστημών, των τεχνών και πολλών άλλων δραστηριοτήτων.

Η Σύρος ήταν το νησί, (μοναδική περιοχή της Ελλάδος), που είχε την τύχη να υποδεχθεί και να αγκαλιάσει ανθρώπους και οικογένειες με μόρφωση υψηλού επιπέδου και με προηγούμενη δραστηριότητα σημαντική. Την εποχή εκείνη, ακόμη και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, η χειραφέτηση των γυναικών, (όπως έχει αναφερθεί) ήταν άγνωστη έννοια για τις Ελληνίδες, σε αντίθεση με την Συριανή κοινωνία που εκτιμούσε τη γυναίκα και με ιδιαίτερη υπερηφάνεια παρακολουθούσε τις δραστηριότητές της και την φροντίδα της και προς τα παιδιά και προς τους ανήμπορους ανθρώπους. Είναι πολλά τα παραδείγματα Συριανών γυναικών που δραστηριοποιήθηκαν και είχαν άριστα αποτελέσματα τόσο στην οικογενειακή, όσο και στην κοινωνική αλλά και στην επαγγελματική τους ζωή.

Άνοιξη 1915

Ήταν 16 Απριλίου 1915 (σαν σήμερα πριν 100 χρόνια) που ανακοινώθηκε η ίδρυση του παραρτήματος του «Λυκείου Ελληνίδων» Σύρου, με πρόεδρο την Μ. Γιαννικόγλου και μέλη αξιόλογες και ευγενείς κυρίες και δεσποινίδες των οποίων η προσφορά ήταν σπουδαία, ιδιαίτερα σε τόσο δύσκολες εποχές. Κατά τον εορτασμό της 20ετίας από τις ιδρύσεως του Λυκείου, στην ομιλία της η Κ. Σιδερή (μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου) αναφέρθηκε στην πολλαπλή δράση του Λυκείου και ιδιαίτερα στην πολύτιμη προσφορά στις εργάτριες και στα φτωχά και αγράμματα κορίτσια που διψούσαν για μάθηση. Και παράλληλα υπήρχε φροντίδα ώστε τα παιδιά να μαθαίνουν ξένες γλώσσες, αλλά και χορό, μουσική κ.α. και όταν ήλθε το τέλος του μεγάλου πολέμου που σπάρραξε την ανθρωπότητα, το Λύκειο δημιουργώντας εορτές και εράνους χρημάτων, φρόντιζε να δημιουργεί συσσίτια για τα παιδιά και να βοηθά και να περιθάλπει δυστυχισμένους και άστεγους... Τι κόπος, πόση εθελοντική δουλειά, τι θέληση και προσπάθεια υπήρχε και υπάρχει πίσω από όλα τα μέλη του Λυκείου που εργάζονται μόνο για ένα σκοπό: να μεταβιβάσουν την Ελληνική παράδοση από γενιά σε γενιά, να διδαχθούν τα νέα παιδιά τους χορούς, τη μουσική, τα τραγούδια και τα έθιμα του τόπου μας.

Το Λύκειο Ελληνίδων ήταν και είναι ένα πολιτιστικό σύμβολο της Σύρου! Δεν υπάρχει Συριανός άνθρωπος που να μην έχει θαυμάσει και αγαπήσει την πολύτιμη πολιτιστική προσφορά του. Πολιτισμός και έθνος ήταν και είναι ο στόχος του Λυκείου Ελληνίδων από την δημιουργία του, πριν 100 χρόνια, μέχρι σήμερα.

Οι Κυρίες - Πρόεδροι του Λ.Ε.Σ

Όλες ήταν και είναι επίλεκτα μέλη της Συριανής κοινωνίας.

Μαρία Γιαννίκογλου 1915 - 1939
Μαρία Ζερβουδάκη 1939 - 1942
Κατίνα Σιδερή 1942 - 1945
Κλειώ Ασημομύτη 1945 - 1947
Αγγελική Τόζου 1947 - 1970
Αύρα Τσουρού 1970 - 1972
Ηλέκτρα (Τέτα) Βαρθαλίτου 1972 - 1989
Ματίνα Παπαδοπούλου 1989 - 2010
Χριστίνα Λιγοψυχάκη 2010 -

Είχα την τύχη και την ιδιαίτερη τιμή, με πρόεδρο την Α. Τόζου, να συμμετέχω στην χορευτική ομάδα του Λυκείου μαζί με συμμαθήτριάς μου, από το τότε Γυμνάσιο Θηλέων. Θυμάμαι με πόση χαρά παίρναμε μέρος στις διάφορες εκδηλώσεις του τμήματος νεανίδων. «...Η πραγματική ιεροτελεστία όμως ήταν τη στιγμή που θα φορούσαμε τις ελληνικές στολές. Ήταν μια συγκίνηση ιδιαίτερη και καμαρώναμε γι αυτό. Κι οι στολές ήταν τόσο φτωχές και τόσο λίγες, που ποτέ δεν έφταναν για όλες τις «νεανίδες». Σήμερα το Λύκειο έχει στην κατοχή του μια αξιόλογη συλλογή ελληνικών στολών. Κι είναι όμορφες και πλούσιες σε υφάσματα, κεντήματα και συνοδεύονται από θαυμάσια κοσμήματα. Το Λύκειο οργανώνει ή φιλοξενεί στις αίθουσες του εκδηλώσεις αναφερόμενες στη λογοτεχνία και στη μουσική, ομιλίες με ενδιαφέροντα κοινωνικά και επιστημονικά θέματα, εκθέσεις εικαστικών έργων τέχνης κ.α. Δεν θα μπορούσε το Λύκειο να μη νοιαστεί και να μη σκύψει με αγάπη πάνω απ' τους απόμαχους και τους απόκληρους της ζωής... Τα τελευταία χρόνια το Λύκειο αγκάλιασε ακόμα πιο πολύ τα παιδιά. «Ομάδες από μικρά και μεγάλα βλαστάρια του νησιού μας χαίρονται το θεατρικό παιχνίδι στις αίθουσές του, μαθαίνουν ζωγραφική, χορό και παίρνουν μέρος σε χαρούμενες παιδικές γιορτές...» είναι ένα κείμενο που έγραψα για το Λ.Ε.Σ το 1995 με τίτλο: «Χτές, σήμερα, αύριο με αγάπη στο Λύκειο». Γιόρταζε τότε το Λύκειο 80 χρόνια ύπαρξης και προσφοράς!

Πρόεδρος του Λυκείου το 1995 ήταν η κ. Ματίνα Παπαδοπούλου, η οποία ασχολήθηκε με ιδιαίτερη φροντίδα και συνέπεια, αλλά και με σημαντική αποτελεσματικότητα στη λειτουργία του Λυκείου όπου... «έκανε κατάθεση ψυχής διότι έχει γαλουχηθεί με ισχυρές αρχές και αξίες, τις οποίες θέτει σε εφαρμογή καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της.»

Σήμερα το Λύκειο έχει Γενέθλια! 16 Απριλίου 1915

Εύχομαι από καρδιάς, στην Πρόεδρο του Λυκείου κ. Χριστίνα Λιγοψυχάκη και σε όλες τις Κυρίες του Δ.Σ. που συνεργάζονται άψογα και καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για ένα τόσο σπουδαίο και σημαντικό πολιτιστικό έργο, να συνεχίσουν να τιμούν το νησί μας και την τοπική κοινωνία μας. Συνεχίστε να προβάλλετε τα έθιμα και τον πολιτισμό και της χώρας μας και του νησιού μας.

Υ/Γ: Πληροφορίες από το βιβλίο του αείμνηστου Α. Μαρκουλή «εκατό παρά πέντε χρόνια»

Το ΔΣ Λ.Ε. Σύρου (Νοέμβριος 2008). Στο μέσον η πρόεδρος κα Ματίνα Παπαδοπούλου.

6-1-2008. Πρωτοχρονιάτικη πίτα ΛΕΣ. Η χορευτική ομάδα σε εορταστικούς χορούς.

Από εκδήλωση του τμήματος διδασχής παραδοσιακών μουσικών οργάνων. Αριστερά ο υπεύθυνος του τμήματος Ν. Απέργης (Μάρτιος 2009)

Καλώς ήλθε ο ανθισμένος Μάης.

από τη Μαρία Ρώτα

Πρωτομαγιά! Μια από τις πιο όμορφες μέρες του χρόνου. Όμορφος, γελαστός, χαρούμενος έρχεται ο Μάης στην Ελλάδα. Εμείς οι Έλληνες από τα πανάρχαια χρόνια γιορτάζαμε στον Μάη τις χαρές των λουλουδιών, το ξαναγέννημα της φύσης, τις ομορφιές των βουνών, των λόφων αλλά και του κάμπου, που κάθε άνοιξη ντύνονται στα πράσινα και στολίζονται από τα υπέροχα χρώματα των λουλουδιών. Την αγάπη των Ελλήνων για τα λουλούδια τη συναντάμε και... την ακούμε συχνά στα λουλουδένια ονόματα που χαρίζουν οι οικογένειες στα κορίτσια τους. Έδιναν και δίνουν συχνά ονόματα όπως: Ροδούλα, Ανθή ή Ανθούλα, Κρινιώ, Βιολέτα, Γαρυφαλλιά, Τριανταφυλλιά, Λεμονιά, Μυρσίνη και τόσα άλλα. Στις μέρες μας η αγάπη για τα λουλούδια δεν έχει χαθεί, παρά τις δύσκολες, τις πολύ δύσκολες στιγμές (οικονομικές, κοινωνικές κ.α.) που περνά η χώρα μας και πολλοί Έλληνες βέβαια. Η μέρα της Πρωτομαγιάς είναι διέξοδος από τα δύσκολα. Πολλοί θα φύγουν από τις πόλεις αναζητώντας μια ανάσα κοντά στη φύση, αυτή τη φύση που μαγεύει με τ' αγριολούλουδα, τις κόκκινες παπαρούνες και τους τόσο πράσινους θάμνους, που φέτος είναι ωραιότεροι γιατί ήταν αρκετή η βροχή που μας «τίμησε» τον χειμώνα. Και βέβαια ένα από τα πιο όμορφα πρωτομαγιάτικα έθιμα είναι το στεφάνι του Μάη. Και, φυσικά, από τα πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα εξακολουθεί να κρέμεται στις πόρτες ή στα μπαλκόνια των σπιτιών το μαγιάτικο στεφάνι. Σε μερικές περιοχές της χώρας μας έβαζαν πάνω στο στεφάνι ένα σκόρδο για τη βασκανία, ένα αγκάθι για τον εχθρό κι ένα στάχυ για την καλή χρονιά. Το στεφάνι (όπως γράφει ο Γ. Πολίτης) φέρνει στα σπίτια τη φύση που συμβολίζει για τους αγρότες και τους κατοίκους της υπαίθρου την καλή σοδειά και στους κατοίκους των πόλεων τη δύναμη και την ευτυχία. Οι παλιές αγρότισσες γνωρίζοντας τον συμβολισμό που είχε το μαγιάτικο στεφάνι, έδεναν πάνω του δεματάκια με καρπούς, όπως σιτάρι, κριθάρι, κλαδιά συκιάς, ροδιάς και άλλων φρούτων ή λαχανικών, ακόμα και φυλακτά για να φύγει το κακό μακριά.

Αυτό το έθιμο, το στεφάνι του Μάη και ιδιαίτερα τα κλαδιά που δένουν κάτω από το στεφάνι, είναι ένα έθιμο που υπήρχε στην αρχαιότητα. Ήταν η «Ειρεσιώνη» των προγόνων μας. Η ομηρική λέξη Ειρεσιώνη σήμαινε κλαδί ελιάς με καρπούς. Αυτός ο κλάδος της ελιάς γινόταν σαν μικρό στεφάνι και τα παιδιά, σε ορισμένες γιορτές, τα έδιναν για να κρεμαστούν στις πόρτες των σπιτιών με τραγουδιστές ευχές προς τους οικοδεσπότες να έχουν υγεία, καλή ζωή, πλούτο κ.α. Η Ειρεσιώνη, όπως αναφέρεται, ήταν σύμβολο της ζωής η οποία αναγεννάται από τον χειμερινό «θάνατο» της γης. Το επίκεντρο όλων αυτών των εκδηλώσεων και των εθίμων, τόσο στην αρχαιότητα όσο και σήμερα, βρίσκεται μέσα στο πρόσχαρο και γεμάτο αισιοδοξία ξύπνημα της ίδιας της φύσης που αποτινάζει τον βαρύ λήθαργο του χειμώνα και νομίζεις πως υψώνει ένα κεφάλι στεφανωμένο με τα πολύχρωμα αγριολούλουδα της γης. Το πρωινό του Μάη το περιγράφει ο Δ. Σολωμός σαν ένα πρωινό χαμόγελο και σαν ξύπνημα της ομορφιάς:

«Του Μαγίου ροδοφαίνεται η μέρα,
που ωραιότερη η φύση ξυπνάει»

Είναι τόσα πολλά τα τραγούδια και τόσοι οι στίχοι που έχουν γραφτεί γι' αυτόν τον μήνα που αγαπήθηκε από τον άνθρωπο και ιδίως τον Έλληνα. Είναι η γιορτή της φύσης, η γιορτή της εξοχής και των λουλουδιών. Αυτό λέει και το παλιό τραγούδι:

«Ο Μάιος μας έρχεται, εμπρός βήμα ταχύ
να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή!»

«...ΗΤΑΝ ΘΕΛΗΜΑ ΘΕΟΥ Η ΠΟΛΗ ΝΑ ΤΟΥΡΚΕΨΕΙ»

Στις τελευταίες μέρες του Μάη ανήκει και μια μέρα, που στάθηκε η χειρότερη απ' όλες για το έθνος μας. Πρόκειται για την αλησμόνητη 29^η Μαΐου του 1453, την ημέρα που ο Μωάμεθ ο Πολιορκητής κατέλαβε την Κωνσταντινούπολη. Και ο Δ. Σολωμός αισθανόμενος την κακιά ώρα του Μάη έγραψε για εκείνη την 29^η Μαΐου:

«Νύχτα γιομάτη θάματα,
νύχτα σπαρμένη μάγια
χάθηκε η Κωνσταντινούπολη, έσβησε το Βυζάντιο»

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η Πρωτομαγιά δεν είναι μόνο η γιορτή της φύσης και των λουλουδιών που είναι οι πρωταγωνιστές στα υπέροχα μαγιάτικα στεφάνια, είναι και η γιορτή των εργατών. Η πρώτη Μαΐου είναι η ημέρα που ξεκίνησαν οι πρώτοι αγώνες των εργαζομένων σε βιομηχανίες που ζητούσαν ανθρώπινες συνθήκες εργασίας ώστε να έχουν μια καλύτερη ζωή. Ήταν πρώτη Μαΐου του 1886 κι αυτή η ημέρα θυμίζει, βασικά, την ιστορική εργατική κινητοποίηση και απεργία των εργατών στο Σικάγο. Τα αιτήματα των εργατών εκείνη την εποχή ήταν ανθρώπινα. Εργάζονταν 12 ώρες το εικοσιτετράωρο! Τα αιτήματά τους ήταν να καθιερωθεί 8ωρη εργασία, γιατί ήταν πολλοί εργάτες, ιδιαίτερα οι μεγαλύτεροι σε ηλικία που δεν άντεχαν το συνεχές 12ώρο. Παράλληλα ζήτησαν να αυξηθεί ο μισθός τους, να γίνει πιο ανθρώπινος γιατί όπως είχαν πει: «ήταν ημερομίσθια πείνας και τους είχαν οδηγήσει σε απόγνωση». Βέβαια, δεν ήταν μια καθημερινή απεργιακή εκδήλωση. Αντιμετωπίστηκε αρκετά δύσκολα. Ο αγώνας για τα αιτήματά τους συνεχίστηκε και νομίζω ότι τότε πέτυχαν και απέκτησαν καλύτερους μισθούς και σωστά ωράρια εργασίας.

Τρία χρόνια μετά την πρώτη απεργία των εργατών στο Σικάγο, το 1889, έγινε το πρώτο Εργατικό Συνέδριο στο Παρίσι. Τότε αποφασίστηκε να καθιερωθεί η Πρωτομαγιά παγκόσμια ημέρα απεργίας. Έτσι τιμάται η επέτειος της πρώτης εργατικής απεργίας του Σικάγου. Από το 1930 η ημέρα αυτή άρχισε να εξελίσσεται σε γιορτή καθαρά εργατική με εορταστικές εκδηλώσεις και για πολλά χρόνια με ειρηνικό τρόπο. Σήμερα, πώς είναι ο εορτασμός αυτής της επετείου; Δεν μπορώ να κρίνω εγώ τις αποφάσεις τόσων εργαζόμενων ανθρώπων. Εκείνοι κρίνουν, εκείνοι

αποφασίζουν. Εύχομαι αυτός ο Μάης να είναι ικανοποιητικός, ευχάριστος και να φέρει ευτυχία και εργατική ικανοποίηση σε όλες τις ελληνικές οικογένειες.

Καλή Πρωτομαγιά σε όλους σας αγαπητοί αναγνώστες.

Υ.Γ. Ειρεσιώνη (έριον): Κλάδος ελιάς στολισμένος με καρπούς. Ήταν το σύμβολο της ευφορίας στην αρχαιότητα. Αφιέρωμα στον Απόλλωνα και στην Αθηνά.

Οι ανεμώνες του Χαρασώνα έγιναν πρωτομαγιάτικο στεφάνι..

Λουλούδια του Μάη.

Η Δάφνη

Γεωργίου Π. Σαρλή
Καθηγητή Πανεπιστημίου

Η δάφνη η ευγενής (*Laurus nobilis* L.) (αγγλ.: bay laurel, sweet bay) είναι αειθαλής, δικοτύλο φυτικό είδος, ανήκει στην οικογένεια Lauraceae και φέρεται με τα κοινά ονόματα δάφνη του Απόλλωνα, βάγια και φυλλάδα (βόρειος Ελλάδα). Είναι αυτοφυής θάμνος ή δέντρο των μεσογειακών χωρών και των Καναρίων νήσων, αρωματικός, αρτυματικός, φαρμακευτικός, καλλωπιστικός και μελισσοτροφικός.

Πολλαπλασιάζεται με σπόρο, μοσχεύματα και παραφυάδες, ευδοκimei σε διαφόρους τύπους εδαφών, δεν απαιτεί λιπάνσεις, αλλά χρειάζεται ποτίσματα κατά τα πρώτα έτη της καλλιέργειάς της. Επίσης, από ασθένειες και εχθρούς σπάνια προσβάλλεται και ανθίζει από Μάρτιο έως Μάιο.

Ως καλλωπιστικό είδος χρησιμοποιείται σε πάρκα, κήπους, διαχωριστικές λωρίδες οδών και λεωφόρων, καθώς και στην κατασκευή περιχλωμάτων (μπορντούρες) λαμβάνοντας εύκολα με κλάδεμα, διάφορα σχήματα.

Η δρόγη της (*Fructus Lauri*) χρησιμοποιείται στη φαρμακευτική για την παρασκευή αντιρρευματικών αλοιφών και στην παρασκευή παρασιτοκτόνων, λόγω των εντομοκτόνων και εντομοαπωθητικών ιδιοτήτων της. Το δαφνέλαιο (*Oleum Lauri*) που προέρχεται από τους καρπούς της χρησιμοποιείται στη φαρμακευτική, κτηνιατρική, αρωματοποιία και στη σαπωνοποιία. Το δαφνέλαιο που προέρχεται από τα φύλλα (*Oleum Lauri folii*) περιέχει 45% κινεόλη, διακρίνεται για τις αντιοξειδωτικές του ιδιότητες και χρησιμοποιείται στην αρωματοποιία, φαρμακευτική κ.ά. Στη βοτανοθεραπευτική αμφότερα τα δαφνέλαια χρησιμοποιούνται στην τόνωση των λειτουργιών της πέψης και στη μείωση, στους διαβητικούς τύπου 2, του σακχάρου του αίματος.

Τέλος, τα αποξηραμένα δαφνόφυλλα (*Folia Lauri*) ευρίσκουν χρήση ως άρτυμα στη μαγειρική (όσπρια, στιφάδο, μαρινάτο κ.ά.), στη συντήρηση ξηρών σύκων, σταφίδων και στις βιομηχανίες τροφίμων. Όμως πρέπει να αποφεύγεται η κατάχρησή τους, λόγω της ελαφριάς ναρκωτικής τους ιδιότητας.

Η δάφνη που είναι γνωστή από της ομηρικής εποχής (Οδύσσεια, Ι, 183) και απαντά στην κατώτερη ζώνη βλαστήσεως της χώρας μας, ήταν το ιερό φυτικό είδος του θεού του καθαρού, Απόλλωνα. Κατά τη μυθολογία ο θεός Απόλλων ερωτεύθηκε την ωραία και αγνή κόρη της Γης και του Πηνειού, τη Δάφνη. Αυτή για να αποφύγει το αγκάλιασμά του παρακάλεσε τη μητέρα

της Γη να τη σώσει. Εκείνη την πήρε στην αγκαλιά της και τη μεταμόρφωσε στο ομώνυμο δενδρύλλιο. Ο Απόλλων για να παρηγορηθεί έκοψε ένα καρποφόρο κλαδί του και με αυτό στεφανώθηκε. Έτσι, ονομάστηκαν ο μιν Απόλλων και Δαφναίος, που λατρευόταν σε ιερά πολλών περιοχών όπως εκείνης που σήμερα φέρει το όνομα Δαφνί, η δε Δάφνη Απολλώνιος.

Στο μύθο αυτόν έχει την αρχή η συνήθεια Ελλήνων και Ρωμαίων να στεφανώνουν με κλαδιά δάφνης τους πρωτεύοντες. Έτσι, κάθε εννιά χρόνια γιόρταζαν προς τιμή του Απόλλωνα τα περίφημα "Σεπτήρια" ή "Δαφνηφόρια" όπου γινόταν η αναπαράσταση του καθαρμού του θεού. Καθιερώθηκε επίσης, να στεφανώνονται με κλαδιά δάφνης οι ιερείς του Απόλλωνα, όσοι έφερναν ευνοϊκούς χρησμούς από το μαντείο των Δελφών και οι νικητές των αγώνων των "Πυθίων" από τους οποίους έμειναν οι εκφράσεις "έδρεψε δάφνες", "δαφνοσκεπής", "δαφνηφόρος" κ.ά.

Ιδιαίτερα οι Ρωμαίοι στεφάνωναν τους αυτοκράτορες, τους αθλητές, διακοσμούσαν τις προσόψεις των αυτοκρατορικών ανακτόρων με δενδρύλλια δάφνης, στις Καλένδες χρησιμοποιούσαν κλαδιά δάφνης, απεικόνισαν δάφνινο στεφάνι σε χρυσό νόμισμά τους και πίστευαν ότι το μιν φυτό τους προστάτευε από τους κεραυνούς, οι δε καρποί του τους απομάκρυναν τις διάφορες ασθένειες.

Ωστόσο, γνωστές ήταν και οι εφιδρωτικές και εμμηναγωγές ιδιότητες των φύλλων και των καρπών της δάφνης από τους Ιπποκράτη και Διοσκορίδη (I, 106), καθώς γνωστός ήταν την εποχή εκείνη και ο δαφνίτης οίνος. Κατά το Μεσαίωνα, τόσο τα φύλλα και οι καρποί όσο και το δαφνέλαιο εκτιμήθηκαν τόσο που τα χρησιμοποιούσαν για θεραπευτικούς σκοπούς. Επίσης στεφάνωναν με κλαδιά δάφνης τους ποιητές και τους γιατρούς. Τέλος, εικάζεται ότι οι σύγχρονοι ακαδημαϊκοί τίτλοι Baccalaureate και Bachelor προέρχονται από τις λέξεις Bacca=καρπός, ράγα και Laurus=δάφνη.

Η δάφνη συμβολίζει το θρίαμβο, τη δόξα, την υστεροφημία. Ως αειθαλής θάμνος την αιωνιότητα και την αθανασία. Ως στεφάνι την ανανέωση της ζωής, τη νίκη, την τιμή, τη φιλολογική διάκριση και αφιερωμένη στις Εστιάδες παρθένες συμβολίζει την αγνότητα.

Στον ελληνορωμαϊκό συμβολισμό είναι νίκη, ανακωχή, ειρήνη και είναι αφιερωμένη στον Απόλλωνα, στην Άρτεμη, στο Διόνυσο, στην Ήρα και στο Σιλουανό. Στο χριστιανισμό είναι το στέμμα του μαρτυρίου και με το έλαιο των μορίων της συμμετέχει στην παρασκευή του Αγίου Μύρου.

Βέβαια, η λέξη βάγια (βάια) είναι κοπτική και σημαίνει κλαδί. Φαίνεται από την περικοπή του Ευαγγελιστή Ιωάννη: "Την επαύριον όχλος πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, έλαβον τα βάια των φοινίκων και εξήλθον εις απάντησιν αυτού...". Είναι ολοφάνερο πως η μετονομασία της δάφνης σε βάγια προήλθε από παρετυμολογία και δεν είναι άσχετη με τα Δαφνηφόρια, αφού ο ιερέας την

ώρα που σκορπά τα βάρια μέσα στην εκκλησία ψέλνει: "Ανάστα ο Θεός, κρίνων την γην...", που αποτελεί έκκληση για την επάνοδο στη ζωή και τον πανηγυρισμό της νίκης κατά του θανάτου, της ταπείνωσης και της φθοράς.

Όμως, η δάφνη του Απόλλωνα δεν πρέπει να συγχέεται με τη ροδοδάφνη ή πικροδάφνη (*Nerium oleander* L.) (αγγλ.: oleander), που είναι θάμνος αυτοφυής, αειθαλής, δηλητηριώδης και χρησιμοποιείται ως καλλωπιστικό είδος με πολλές ποικιλίες.

Τέλος, από τα παραπάνω αναφερθέντα εξηγείται η συμβολική χρησιμοποίηση της δάφνης στο στολισμό των εκκλησιών κατά τις εορτάσιμες μέρες, στη διανομή των φύλλων της την Κυριακή των Βαΐων και στη κατασκευή στεφανιών που κατατίθενται σε μνήματα και μνημεία.

Δάφνη

(*Laurus nobilis* L., σφ. *Lauraceae*
κν. δάφνη του Απόλλωνα, βάρια, βάρια)

Κάλλος και Τέχνη

Δημ. Α. Σιδεράς, Ομ καθηγητής καρδιολογίας, dimitris.sideris@gmail.com

Η Τέχνη, συμπεριλαμβάνοντας τις εικαστικές τέχνες που εκτείνονται σε χώρο και τις μουσικές που εκτείνονται σε χρόνο, είναι η μία από τις τρεις κύριες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Η Τέχνη είναι το συναίσθημα της κοινωνίας, όπως η Επιστήμη είναι η γνώση και η Ηθική η βούλησή της.

Η Τέχνη είναι κοινωνική λειτουργία που είναι δύσκολο να ερμηνευθεί λογικά. Ο καλλιτέχνης, εκπέμπει σήματα, ενώ οι φιλότεχνοι, τα προσλαμβάνουν και συγκινούνται. Θα προσπαθήσω να δείξω με ποιους φυσιολογικούς και ψυχολογικούς μηχανισμούς μας συγκινεί η τέχνη.

Ψυχολογία είναι η επιστήμη της συμπεριφοράς και των πνευματικών διεργασιών. Στοιχειώδης μονάδα της συμπεριφοράς είναι τα αντανάκλαστα. Όταν προσπίπτει ένα ερέθισμα σε ένα αισθητήριο, η ανταπόκριση είναι κίνηση ή έκκριση. Παράλληλα γίνεται υποκειμενικά αισθητή η διέγερση του αισθητηρίου σαν αίσθημα. Η ανταπόκριση μπορεί να οδηγεί σε ενίσχυση ή εξασθένηση της έντασης του ερεθίσματος (θετική και αρνητική ανάδραση). Παράλληλα το αίσθημα γίνεται δεκτό ευχάριστα ή δυσάρεστα αντίστοιχα. Από τις πέντε αισθήσεις μας, η όραση και η ακοή δεν ανταποκρίνονται με ανάδραση, θετική ή αρνητική. Τα αισθήματα που προκύπτουν από τη διέγερσή τους (φως και ήχος, αντίστοιχα) δεν είναι ούτε ευχάριστα ούτε δυσάρεστα. Από αυτές ακριβώς τις αισθήσεις εισάγονται μέσα μας τα ερεθίσματα της Τέχνης, εικαστικά και μουσικά.

Κάποια από τα αντανάκλαστα μας, εκτός από διεγερσιμότητα, έχουν και αυτοματισμό, σαν τους ταλαντωτές χάλασης που έχουμε συζητήσει αλλού. Για παράδειγμα, η καρδιά ταλαντώνεται από τη συστολή στη διαστολή και πάλι στη συστολή. Καθαρά φυσιολογική ταλάντωση. Παράδειγμα ψυχοσωματικής ταλάντωσης είναι η πείνα. Περιοδικά πεινάμε, τρώμε, χορταίνουμε, ξαναπεινάμε. Έτσι ταλαντώνεται το θέλω μας. Αμιγώς ψυχολογική ταλάντωση είναι η περιοδική

εναλλαγή ύπνου και εγρήγορσης. Γενικά, η ύπαρξή μας ταλαντώνεται όλο το 24ωρο από τη διέγερση στη χαλάρωση και πάλι στη διέγερση.

Τα θερμόαιμα ζώα, εκτός από τα αντανάκλαστικά με τα οποία γεννιούνται, μπορούν να σχηματίσουν στη διάρκεια της ζωής τους και δικά τους, τα λεγόμενα εξαρτημένα αντανάκλαστικά. Αυτά σχηματίζονται στη βάση προϋπαρχόντων φυσικών αντανάκλαστικών, όταν εμφανίζονται συχνά σε ζεύγη δύο ερεθίσματα. Ειδικά ο άνθρωπος μπορεί να σχηματίζει και δευτεροβάθμια εξαρτημένα αντανάκλαστικά στη βάση προσχηματισμένων εξαρτημένων. Σαν ταλαντωτής το συναισθημά μας μπορεί να αυτοδιεγείρεται και να εκφράζεται με σωματικές εκδηλώσεις, όπως είναι το γέλιο, το κλάμα κλπ. Τέτοιες αντιδράσεις έχουν και τα ζώα, που μπορούν έτσι να μεταβιβάζουν άμεσα τα συναισθήματά τους σε άλλα ομοειδή ζώα. Αυτές οι εκδηλώσεις δεν ωφελούν τα άτομα, βοηθούν όμως την ομάδα. Η Τέχνη είναι η κοινωνική εκδήλωση που επιτυγχάνει τη συναισθηματική ενότητα της κοινωνίας.

Πώς συγκινεί όμως ένα έργο τέχνης; Ο Επίχαρμος έλεγε ότι «νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει». Κάποιος με ένα νόημα στο νου του εκπέμπει ένα σήμα με το στόμα, ή γράφοντας με το χέρι, το δέχεται ένας άλλος με το αυτί ή το μάτι του και το μετατρέπει σε δικό του νόημα. Με την όραση και την ακοή λοιπόν επικοινωνεί ο νους του ενός με το νου του άλλου.

Η τέχνη ενώνει τον δημιουργό της με το φιλότεχνο κοινό διπτά. Έλλογα, μεταβιβάζει ο καλλιτέχνης νοήματα, τα προσλαμβάνει το κοινό και αυτά, με εξαρτημένα αντανάκλαστικά, συνδέονται με συγκινητικά γεγονότα, που είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα. Αισθητηριακά, τα ακούσματα και θεάματα δεν είναι ούτε ευχάριστα ούτε δυσάρεστα. Μπορούν όμως να προκαλούν διέγερση ή χαλάρωση. Η διέγερση και χαλάρωση που προκαλείται μας είναι ευχάριστη ή δυσάρεστη, ανάλογα με τη φάση της διέγερσης ή χαλάρωσης στην οποία βρισκόμαστε εμείς οι ίδιοι. Ο αισθητηριακός τρόπος με τον οποίον μας συγκινεί η τέχνη δεν έχει λογική. Ονομάζεται συχνά μαγεία της τέχνης.

Γενικά χαλάρωση μας προκαλούν τα ήπια ερεθίσματα, οι απαλές καμπύλες, η συνέχεια, οι απλές αριθμητικές ή γεωμετρικές σχέσεις, ο ρυθμός, η αρμονία εικαστική και μουσική, η συμπληρωματική σχέση σε χρώμα και ήχο κλπ. Τα αντίθετα ερεθίσματα μας διεγείρουν. Το χαλαρωτικό ή διεγερτικό ερέθισμα μας είναι ευχάριστο αν ταιριάζει με τη φάση της εσωτερικής μας ταλάντωσης, δυσάρεστο αν δεν ταιριάζει. Ένα χαλαρωτικό ερέθισμα μας νανουρίζει ευχάριστα την ώρα του ύπνου, μας δυσχεραίνει όταν προσπαθούμε να εστιάσουμε την προσοχή μας κάπου. Την εσωτερική μας ταλάντωση μπορεί να τη διαμορφώνει το ίδιο το έργο τέχνης. Με σχεδόν αμιγώς αισθητηριακό τρόπο μας συγκινεί η καθαρή μουσική, π.χ. μια σονάτα, ενώ με σχεδόν αμιγώς έλλογο τρόπο, ένα διήγημα.

Ένα έργο τέχνης όμως μπορεί να συγκινεί και από παράγοντες που βρίσκονται έξω από αυτό καθαυτό. Τέτοιοι είναι κυρίως το περιβάλλον, η πρωτοτυπία, η συγκινησιακή ανταπόκριση των άλλων και η ιστορία. Μια εικόνα στο **περιβάλλον** μιας εκκλησίας με παρακινεί να προσκυνήσω, να προσευχηθώ. Η ίδια στο **εικονοστάσι** του πατρικού μου μού μεταφέρει τα συναισθήματα ασφάλειας, αλλά και σεβασμού στα πλαίσια της οικογένειάς μου όταν ήμουν παιδί. Η ίδια σε μια έκθεση ζωγραφικής με κάνει να αναζητήσω τις αισθητικές αρετές της. Το **πρωτότυπο** έργο είναι μοναδικό, όπως και Εγώ ο νοητός. Έχει μεγαλύτερη αξία, έστω και αν ένα αντίγραφο μπορεί να είναι αισθητικά ωραιότερο, διότι ο αντιγραφέας διόρθωσε μικρολάθη που διέλαθαν στο πρωτότυπο. Σε μια συναυλία

χειροκροτώ επειδή μου άρεσε το έργο ή και επειδή χειροκροτούν **οι άλλοι**. Τέλος, η **ιστορική** εμπειρία μου από προγενέστερα έργα τέχνης έχει διαμορφώσει τα καλλιτεχνικά κριτήριά μου. Αν ένα έργο τέχνης ταιριάζει μ' αυτά, με συγκινεί, αλλιώς αδιαφορώ.

Τώρα που ξέρομε, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα έργο τέχνης;

Ο Πωλ Βαλερύ λέει πως «**Αν ένα πουλί μπορούσε να πει με ακρίβεια τι τραγουδά, γιατί τραγουδά και τι είναι αυτό που το κάνει να τραγουδά, δεν θα τραγουδούσε**». Κι όταν ο ζωγράφος Ντεγκά παραπονέθηκε στον ποιητή Μαλαρμέ, γιατί δεν μπορεί να γράψει ποίηση, ενώ έχει πολλές ιδέες, εκείνος του απάντησε: «**Το ποίημα δεν γίνεται με ιδέες, γίνεται με λέξεις, αγαπητέ μου Ντεγκά**».

Νους ορά και νους ακούει. Μόνος ο νοητός λόγος δεν αρκεί στην Τέχνη. Χρειάζεται και η αισθητηριακή συμβολή, οι λέξεις, οι ήχοι, οι εικόνες. Μόνη η αισθητηριακή πύλη των ερεθισμάτων δεν φθάνει. Πρέπει να συνδυασθούν ο λόγος με την αισθητηριακή εντύπωση σε ένα είδος δευτεροβάθμιου νου, στη συνείδηση μαζί με το υποσυνείδητο, που μόνο ο άνθρωπος διαθέτει.

Η Τέχνη είναι τελικά το συναίσθημα της Κοινωνίας, που καθορίζει τη στάση της απέναντι στις γνώσεις που προσφέρει η Επιστήμη και στη βούλησή της, όπως εκφράζεται με την Ηθική. Χωρίς Τέχνη, η κοινωνία δεν μπορεί να αρτιωθεί

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

από τον τέως Αντιπρόεδρο του Συνδέσμου και ιδρυτή του Περιοδικού

κ. Γεράσιμο Βραχωρίτη

Μάϊος 1996 – Μάϊος 2015

Και εφέτος, όπως κάθε χρόνο, διανύοντας το μήνα Μάιο, στη σκέψη μας ήρθαν τα γενέθλια του περιοδικού του Συνδέσμου μας.

Λίγο πριν ο ιστορικός Σύνδεσμος Συριανών γίνει εκατοντάχρονος, σημείωσε μια υψίστης σημασίας επιτυχία. Απόκτησε δικό του δημοσιογραφικό όργανο τακτής δημοσιότητας που έκανε ευρύτερα γνωστή την ύπαρξή του και του έδωσε φωνή που να μπορεί να ακούγεται πέρα από τα στενά όριά του.

Ήταν Μάης του 1996 όταν βγήκε από το τυπογραφείο το πρώτο φύλλο αυτού του εντύπου, αφού προηγήθηκε μια μακρόχρονη και δύσκολη περίοδος κυοφορίας. Ήταν ένα τετρασέλιδο ασπρόμαυρο έντυπο και κάποιες εορταστικές εκδόσεις του ήταν και έγχρωμες.

Το ονομάσαμε «Ενημερωτικό Πληροφοριακό Δελτίο», αφού η ύλη του περιλάμβανε εκδόσεις και περιγραφές που αναφέρονταν στη δράση του Συνδέσμου μας και στη Σύρα γενικότερα.

Παραλήπτες του ήταν, τον πρώτο καιρό, όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας και αργότερα προστέθηκε ένας μεγάλος αριθμός φίλων, οι Αρχές του τόπου μας και άλλες υπηρεσίες.

Η κυκλοφορία του επεκτάθηκε, πέραν της Αττικής, στο νησί μας, σε άλλες πόλεις της Ελλάδας και στο εξωτερικό.

Με την πάροδο του χρόνου αυξάναμε και τον αριθμό των σελίδων του. Το αρχικό τετρασέλιδο έγινε οκτασέλιδο, μετά δωδεκασέλιδο και δεκαεξασέλιδο, μέχρι που πήρε τη μορφή περιοδικού. Το εξώφυλλό του ήταν εικονογραφημένο με παραστάσεις από το νησί μας και το περιεχόμενό του περιλάμβανε, εκτός από την απαραίτητη αρθρογραφία, ειδήσεις από τη δράση του Συνδέσμου μας και από τη ζωή και την κίνηση της Σύρας μας, τόσο τη σύγχρονη όσο και την παλαιότερη, η οποία έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην ανοδική και την πολιτιστική της νεώτερης Ελλάδας.

Έγινε ο απαραίτητος σύντροφος των συμπατριωτών μας, ιδίως εκείνων που διέμεναν μακριά από το νησί μας. Έγινε συντελεστής διεύρυνσης των φίλων του Συνδέσμου μας και η παρουσία του ήταν καθοριστική στη δημιουργία της χρυσής περιόδου της αναγέννησης του σωματείου μας, που ξεκίνησε από τα

μέσα της δεκαετίας του 1980, με πρωταγωνιστές νέα πρόσωπα που ήρθαν από τότε στη Διοίκησή του.

Την ξέφρενη ανοδική του πορεία ανέκοψε η καταλυτική κρίση που έπληξε τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Τα έξοδα αυξήθηκαν και αντιμετωπίσαμε και το ενδεχόμενο διακοπής της έκδοσής του, όμως βρέθηκε κάποια λύση που θα την χαρακτηρίσουμε λύση ανάγκης. Σταμάτησε η εκτύπωση του και η ταχυδρόμηση στους παραλήπτες του και αντικαταστάθηκε από την ανέξοδη έκδοσή του σε Ηλεκτρονική μορφή.

Δυστυχώς οι αναγνώστες του, οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, που είναι και οι περισσότεροι, δεν μπορούν να προσαρμοσθούν στη νέα τεχνολογία.

Προσπαθούμε να τους διευκολύνουμε όσο μπορούμε. Το γεγονός ότι το περιοδικό μας παραμένει ζωντανό είναι κάτι το ελπιδοφόρο. Ελπίζουμε ότι κάποτε θα βελτιωθούν τα πράγματα, για να μπορέσει να συνεχίσει την καλή του πορεία.

Αυτά τα γράφω με την ευκαιρία των γενεθλίων του, ευχόμενος να ζήσει και να είναι πολύχρονο.

Σημείωση:-

Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι υπάρχει η δυνατότητα να παίρνουν το περιοδικό σε έντυπη μορφή υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Λεπτομέρειες θα δείτε στην ενότητα «Ανακοινώσεις» «Ανακοίνωση για το περιοδικό»

Έντυπη έκδοση περιοδικού

Από την κ. Βούλα Βουγιούκα – Μελισσάκη

Προς Σύνδεσμο Συριανών

Χαίρετε,

Ομάδα συμμαθητριών επιθυμούμε να μοιραστούμε με τους συμπατριώτες-αναγνώστες του περιοδικού του Συνδέσμου μας, υλικό που προέκυψε από μία σύναξή μας το Φεβρουάριο του 2014 και τη σύνδεσή της με το μαθητικό μας παρελθόν.

Το «πακέτο» μας έχει τίτλο «Ο Χρόνος και ο Τόπος είναι Αγάπη»

και περιλαμβάνει ένα κείμενο για την παρουσίαση του γεγονότος, της ατμόσφαιρας και των συναισθημάτων, φωτογραφίες της τάξης μας από τα μαθητικά μας χρόνια (Γ' Λυκείου 1967), φωτογραφίες από τη σύναξή μας το Φεβρουάριο του 2014 και δυο ποιήματα που γεννήθηκαν από τις σκέψεις και τα συναισθήματα που αναδύθηκαν από την ένωση του χθες με το σήμερα.

Θα είναι χαρά μας να βρει το «πακέτο» μας, ως ενότητα, τη θέση του στο περιοδικό, και ίσως να γίνει και αιτία να «ανοίγονται» σε αυτό, στο εξής, παρόμοια «πακέτα» αναμνήσεων, νοσταλγίας, αγάπης.

Το εισαγωγικό κείμενο και τα δυο ποιήματα που ακολουθούν υπογράφονται από μένα.

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία
ως τάξη

Και εγώ προσωπικά
Βούλα Βουγιούκα-Μελισσάκη

Ο Χρόνος και ο Τόπος είναι Αγάπη

Το 2014 την δέκατη ημέρα του Φεβρουαρίου, στο πατάρι του «Plaza» στην πλατεία Συντάγματος, βιώσαμε μια από τις πιο συγκινητικές συνάξεις μας με εκλεκτή προσκεκλημένη μας την καθηγήτρια των Γαλλικών, κα Μαρία Προμπονά - Κουτσουμπέλη.

Συναντηθήκαμε με συμμαθήτριες μετά από δεκαετίες, κατακλυστήκαμε από παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες, ξεχειλίσουμε από αναμνήσεις και συναισθήματα. Ταξιδέψαμε πίσω σε στιγμές μέσα στην τάξη, σε στιγμές από εκδρομές, γελάσαμε ξέγνοιαστα όπως τότε, δακρύσαμε από τον άνεμο του χρόνου.

Από αυτή την μέθεξη, ό,τι αποστάχτηκε και γέμισε το ποτήρι μας, ας είναι προς γεύση και μετοχή όλων εκείνων που σκιρτάμε στις

μνήμες των μαθητικών και νεανικών μας χρόνων ε κ ε ι στην πατρίδα
που μας ενώνει, γιατί ν α ι Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Φωτογραφίες παλιές: Κοσμήματα πολύτιμα φυλαγμένα ευλαβικά
ασπρόμαυρες μικρές, λίγο πιο μεγάλες
με δαντελωτά νοσταλγικά τελειώματα.
Μας προσκαλούν, μας αναστατώνουν,
μας στολίζουν με χαμόγελα,
μας ματώνουν την καρδιά.
Αναζητάμε με λαχτάρα τα μικρογραφημένα πρόσωπα
τόσο μακρινά και τόσο οικεία ε μ ε ί ς

Φωτογραφίες παλιές: Τα παλάτια του χρόνου
Κι εμείς κοιμωμένες και αναστημένες πριγκίπισσες
αθώες και ανυποψίαστες,
υφαίναμε τα πέπλα μας
για τον γάμο μας με τον αγώνα της ζωής.

Φωτογραφίες με κινητά: Τα παραμύθια έχουν γίνει ιστορίες αληθινές.
Οι πριγκίπισσες άξιες εστιάδες.
Ασύρματο αόρατο κλικ και η μνήμη ανοίγει ένα αρχείο
της.

Η μορφή του μακαριστού καθηγητή ολοζώντανη σ' εκείνη
την μικρή, τόσο ζεστή για μας τάξη.
Το φώς των ματιών του
Η σταθερότητα της φωνής του
Το νόημα της επαναλαμβανόμενης φράσης
«ποτέ από το χρέος μη κινούντες»

Σ' ευχαριστούμε δάσκαλε
Στο παλάτι της ψυχής μας βασιλεύει η ειρήνη.

Φωτογραφίες: ε μ ε ί ς και το χθες
ε μ ε ί ς και το τώρα
ε μ ε ί ς στο κάθε παρόν.

Φεβρουάριος 2015 Αδαμαντία, Δήμητρα, Καλό Παράδεισο.

Σ Τ Ι Γ Μ Ε Σ

Στιγμές είναι η ζωή στιγμές ανεπανάληπτες, πολυάκριβες
βότσαλα πρωτόσχημα άγνωστης παραλίας,
νότες πρωτάκουστες μυστικής συμφωνίας,
πέτρες ανεκτίμητες ονειρικού ορυχείου
έλκονται μυστηριακά,
συνταιριάζονται θαυμάσια
και συνθέτουν το μοναδικό
ψηφιδωτό της ύπαρξής μας.

Βούλα Βουγιούκα-Μελισσάκη

Γιαγιάδες εν δράσει..

Από την Μαίρη Καραμήτσου

‘Ηθελα να περιγράψω το χτεσινό απόγευμα μιας γιαγιάς –ακόμη απορώ πώς έγινα από τώρα γιαγιά!– στρατευμένης στα καθήκοντα απέναντι στα τρία εγγονάκια της.

Ο μεγάλος είναι δύο χρονών.

Τα μικρά είναι δίδυμα και νεογέννητα.

Στα πλαίσια της υπόσχεσης προς την εργαζόμενη κόρη μου «όποτε με χρειαστείς φώναξέ με!», είχα χτες διάφορες κλήσεις. Δεν είχα ξεκουραστεί. Μόλις είχαμε αποτελειώσει με τον παππού το μεσημεριανό φαγητό μας.

Ώρα 3.30 μμ Να πάω επάνω να αναλάβω τον μεγάλο που ξύπνησε και να τον απασχολήσω για να κοιμηθεί εκείνη λίγο. Η μπέιμπυ-σίτερ δεν έρχεται το απόγευμα. Είναι μόνο η φιλιππινέζα. Πάω επάνω «κι όλη η φύσις ησυχάζει». Η φιλιππινέζα έχει αναλάβει το σιδέρωμα μαζί με τα μωρά κι ο μπαμπάς είναι εκτός Αθηνών για δουλειά. Ντύνω τον μεγάλο, και σιγά, για να μη ξυπνήσουν οι κοιμούμενοι. Τον φέρνω έξω και παίζουμε μαζί ζωάκια, αυτοκινητάκια. Όλα πάνε καλά κι η μόνη δυσκολία μου είναι να πείσω το παιδί ότι το αυτοκινητάκι είναι **και** αγωνιστικό ενώ αυτός το θέλει μόνο Άλφα –Ρομέο. Φεύγω στις έξι. Ο μεγάλος θα πάει με τη μαμά για ψώνια.

Ώρα 7.30 Επάνω γίνεται με τα μωρά το «σώσε» κι ο μεγάλος εμποδίζει. Πρέπει να φέρουμε κάτω τον μεγάλο για να καθαρίσει η κατάσταση επάνω, αλλαγμα, τάισμα για δύο, κράτημα στον ώμο να ρευτούν, φαγητό για όλους, πλύσιμο κατσαρόλες κτλ. Εμείς πάντως κάτω καβαλάμε αυτοκινητάκια, παίζουμε πλέι-μομπιλ, κιθάρα, κουμπιά, μπουκαλάκια, κολιέ, σκουλαρίκια, τάβλι, του-γιου. Το κάθε θάμα πέντε λεπτά κι ύστερα... φτου κι από την αρχή. Τον παραδίδω στις εννέα παρά τέταρτο και πιάνω με τον άντρα μου τη μπιρίμπα μας. Πού!!!

Ώρα 9.00 μμ έρχεται νέα κλήση από πάνω. Είναι η ώρα που φεύγει η φιλιππινέζα. Φοράω τη στολή μου, μια καθαρή κελεμπία.

-Τι θα κάνω;

-Θα προσέχεις τα μωρά, να βάλω εγώ τον μεγάλο να κοιμηθεί.

-Τι να προσέξω δηλαδή;

-Αν κλάψει κανένα να το πάρεις στον ώμο σου και να μην πάρει είδηση ο μεγάλος πως είσαι εδώ.

Ευχάριστη δουλειά κι αυτή, σε λίγο όμως κλαίει η μικρή. Η θυγατέρα μου υποστηρίζει ότι, γενικά, οι γυναίκες είναι δύσκολες. Αφού δεν μπορώ να ησυχάσω τη μικρή με την μπιμπίλα, την παίρνω στον ώμο μου. Πάλι κλαίει

όμως, γιατί πεινάει. Δεν είναι που κλαίει -ας περιμένει!- αλλά ξυπνάει και τους «άντρες»! Κι ο μεγάλος, μέσα, δε λέει να κοιμηθεί.

Σε λίγο αρχίζει να κλαίει ο μικρός. Δεν ήξερα, ήταν για συμπαράσταση στην αδελφή του ή επειδή πεινούσε κι αυτός; Πάντως, με το ελεύθερο χέρι προσπαθώ να του βάλω τη δική του μπιμπίλα στο στόμα και να τον ηρεμήσω. Μπα! Τίποτε. Πάλι κλαίει. Δηλαδή κλαίνει και τα δύο... Έρχεται η θυγατέρα μου βιαστική, απογοητευμένη και τραγουδώντας, γιατί **συγχρόνως** νανουρίζει από εδώ τον μεγάλο που προσπαθεί να κοιμηθεί μέσα. Παίρνει τον μικρό και μου τον βάζει στον... άλλο ώμο. Καλύτερα έτσι, για να έχω αντίβαρο... μόνο που με ξεκούφanan. Ξαναφεύγει η θυγατέρα μου βιαστική κλείνοντας καλά την πόρτα, γιατί δεν έχει κοιμηθεί ο άλλος κι ας λέει ότι οι γυναίκες είναι δύσκολες. Περνάει κάνα δεκάλεπτο κι έρχεται να λάβει μέτρα για τα κλαίοντα. Δηλαδή τάισμα, αλλαγμα, κράτημα στον ώμο -μαζί με μένα- μέχρι ύπνου. Στις 11 τελειώσαμε και κατεβαίνω για φαγητό και μπιρίμπα, Πού! Νύσταζα τόσο, που πήγα αμέσως για ύπνο.

Δεν είναι τόσο δυσάρεστη η κατάσταση για μένα, μάλιστα ευχάριστη μπορώ να πω, αν εξαιρέσεις περιπτώσεις, όπως όταν μου λέει η κόρη μου ότι δεν το κρατάω καλά! Ας είναι! Εκείνη σηκώνει μεγαλύτερο βάρος. Τη νύχτα κοιμάται πολύ λίγο, αφού, τη νύχτα, τα μωρά θέλουν δύο φορές φαγητό με τα επακόλουθα, γιατί είναι πολύ μικρά. Ο Θεός έδωσε την αγάπη στους γονείς για να προστατεύουν τα παιδιά τους, αλλά -φαίνεται- έδωσε την ίδια αγάπη και στους γονείς των γονιών τους. Τι να κάνουμε λοιπόν το Σάββατο που έρχεται μόνο η φιλιππινέζα ως τις δύο και την Κυριακή που δεν έρχεται καμία; Να την αφήσουμε έτσι; Δε βλέπω λοιπόν βόλτες, εκδρομές, διακοπές. Και το μέλλον αόρατο.

Μια μπιρίμπα μας είχε μείνει, κι αυτή τώρα μισή! Χαλάλι!»

ΤΟ ΘΕΡΟΣ, Ο ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΡΙΗ

Του Στέλιου Παπουτσά

Μια από τις ετήσιες κυκλικές παλινδρομήσεις του αδιάκοπου ρέοντος Χρόνου, είναι η Εποχή του «Θεριστή» και «Αλωνιστή», του γλυκυτάτου Θέρους. Του καλού καιρού και φρουτοφόρου κομιστή, με τις μεγάλες ημέρες του και τις μικρές του νύκτες.

Όμως, αυτή της φύσης και του ανθρώπου εορτή, τη ζήλεψε και ο Ήλιος και έρχεται κοντά σε μας για να την εορτάσει. Μας κάνει επίσκεψη αισθητή και εντυπωσιακή, επιβάλλων επιτακτικά την παρουσία του. Ξεχνώντας ότι είναι θερμογόνος και ενίοτε παρείσακτος, ιδίως τις ώρες της μεσημβρινής.

Αλλά εκείνος, καθώς είναι και υπερόπτης, ευρίσκει την ευκαιρία να επιδείξει τη μεγαλοπρέπειά του, να χαλαρώσει, να ασκήσει ελεύθερα τα προνόμιά του, υπενθυμίζοντάς μας ότι είναι ο ζωοδότης. Έτσι, σε αυτή την επιδειξιμανία του, μας στέλνει κατακόρυφα τις καυτερές ακτίνες του και τα θερμικά του βέλη. Και ο κόσμος, ο ανήμπορος, που κατά βάθος τον λατρεύει, σε αυτές τις ώρες των δυνατών εξάψεων είναι που τον εχθρεύεται και που τον αποφεύγει. Χωρίς να ξεχνά την κραταιά του δύναμη. Γι' αυτό, οι παλαιοί τον ταύτιζαν με τον Υέτιον Δία ή με τον θεό Απόλλωνα και άλλοτε ως αυθύπαρκτο θεό του Γένους των Γιγάντων.

Και ευρίσκει λύσεις γήινες και ανθρώπινες για να τον αντιμετωπίσει. Και αναζητά «σκιές» και δροσερά ποτάμια, για να ισορροπήσει του Ήλιου τις ζεστές πυρωσιές με τις χαρές του Θέρους, που θέλει γυμνά τα σώματα, ανάλαφρες τις σκέψεις και πελαγίσιο έρωτα και ανέφελα φεγγάρια.

Αλλά καιρός να περιοριστούμε εις τα καθ' ημάς.

Οι Κυκλαδίτες κάτοικοι της θάλασσας του Αιγαίου, που ζούσαν στα χαμηλόβουνα νησιά με τις λιγοστές σκιάδες, υπέφεραν τα μέγιστα και αναζητούσαν λύσεις. Μέχρι εδώ είπαν. Και έβαλαν τα μεγάλα μέσα. Εστράφησαν στις θεϊκές δυνάμεις και επέλεξαν τον κοντινό Απόλλωνα, τον υιό του Δία, μια και τον θεωρούσαν ομοπάτριο ή τουλάχιστον «κοντοχωριανό» τους, αφού στη Δήλο τον γέννησε η μητέρα του Λυτώ, με τα γνωστά βάσανα του τοκετού που της προξένησε η Ήρα.

Και εκείνος, πράγματι εισάκουσε τις παρακλήσεις των νησιωτών και αποφάσισε να δοθεί κάποια λύση στο πρόβλημά τους, ώστε να προφυλαχθούν κυρίως από «κυνικά» καύματα του Μεγάλου Κυνός του Ωρίωνα. Προς τούτο, ανέθεσε την υπόθεση στον υιό του Αρισταίο, καρπό, ως γνωστόν, από τον έρωτά του με την Κυρήνη.

Στο σημείο αυτό προκύπτει το ερώτημα ως προς το κίνητρο του Απόλλωνα να αναθέσει στον Αρισταίο την ικανοποίηση του αιτήματος και να μην επιλέξει κάποιον άλλον ισχυρό θεό ή και ημίθεο.

Η απάντηση προφανώς ευρίσκεται στις δυνατότητες του επιλεγέντος.

Ο Αρισταίος φέρεται ως προστάτης των βοσκών, των κυνηγών, των μελισσοκόμων, των προϊόντων της γης. Είναι προφανές, ότι αυτές οι ιδιότητες, αφορούν στην αγροτική απασχόληση και τον μόχθο επί ευγόνου γης και όχι σκληράς, αγόνου και πετρώδους. Αλλά, προσθέτως και ξένες, όσον μπορεί κανείς να εικάσει, ως προς την κυρίως απασχόληση των νησιωτών του Αιγαίου. Δηλαδή, ποία η σχέση του Αρισταίου με θαλασσινούς κατοίκους αγόνων νησιών.

Η απάντηση θα δοθεί, εάν θελήσουμε να περιοριστούμε σε ένα από αυτά τα νησιά, επιλέγοντας την Σύρο ή Συρίη και συμβουλευθούμε τις περί αυτήν ρήσεις του Ομήρου, μεταφερόμενοι στις συνομιλίες του Εύμαιου (υιού του Βασιλέως Κτισίου της Σύρου) μετά του Οδυσσέως:

«.....Και δεν είναι μεν τοσούτο πολυάνθρωπος, αλλά είναι ευδαίμων, έχει καλή και άφθονη βοσκή, έχει πολλά και καλά πρόβατα, εύμηλος, παράγει οίνον πολύν και σίτον άφθονον...»(Ιστορία νήσου Σύρου, Τιμ, Αμπελά-Νεωτέρα έκδοση Βιβλ. Σταθοπούλου). Ιδού λοιπόν η σχετικιστική ταύτιση του Αρισταίου, όσον τουλάχιστον μπορούμε να την αιτιολογήσουμε εκ της ανωτέρω Ομηρικής περικοπής.

Ως προς τη διαφαινόμενη εδώ διάσταση, μεταξύ της σιτοβολούσης Συρίας και της σημερινής ξηράς Σύρου, ίσως επανέλθουμε μια άλλη φορά.

Όμως, το ενδιαφέρον μας οφείλουμε τώρα να το μεταφέρουμε στη λύση που έδωσε ο Αρισταίος, δια να προστατέψει τους νησιώτες από τις θερμαντικές ακτίνες του Ηλίου. Τους χάρισε λοιπόν τους «ετήσιους» ανέμους. Φρόντισε να είναι βόρειοι και δροσεροί, ετήσιοι επαναλαμβανόμενοι στη διάρκεια των μηνών Ιουνίου – Σεπτεμβρίου, μη αποκλεισμένων και των «Προδρόμων του Μαΐου». (Κοινώς, τα γνωστά μας μελτέμια-λέξη τουρκική).

Είναι ένα προνόμιο μοναδικό, ένα φυσικό φαινόμενο, που απολαμβάνουν οι νησιώτες του Αιγαίου και ημών συμπεριλαμβανομένων, από τότε μέχρι και σήμερα.

"Ο Αρισταίος:

Η θεότητα που έσωσε τη Σύρο από τον καύσωνα"

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

γαϊδουροκαμπανάτη, η	=	υπαίθριο παιχνίδι με χτύπημα στο χέρι
γαϊτάνα, η	=	παραλλαγή συκιάς μαύρων σύκων
γαϊτάνι, το	=	σύκο γαιτάνας
γαλιός, ο	=	γαλέος, είδος ψαριού
γανωτζής, ο	=	γανωματάς, κασσιτερωτής
γαριασμένος, ο	=	λιγδιασμένος, ρυπαρός
γαρμποσιά, η	=	κομπώτητα, ευπρεπής εμφάνιση
γαυλίζω	=	γαυγίζω, φωνασκώ
γαύλισμα, το	=	γαύγισμα σκύλου
γδυμνολαίμης, ο	=	άτριχος ή ακάλυπτος λαιμός
γδυμνός, ο	=	γυμνός
γδυμνοσάλιαγκας, ο	=	σαλιγκάρι χωρίς όστρακο
γέρακλας, ο	=	πολύ γέρος
γεροντολεύτερος, ο	=	άγαμος προχωρημένης ηλικίας
γιαντάρω	=	κερδίζω στο παιχνίδι μνήμης γιάντες
γιογιό, το	=	λαστιχένιο αναπηδόν μπαλάκι
γιουμπηλέο, το	=	ιωβηλαίο, γιορτή πεντηκονταετίας
γκαζεΐνη, η	=	ξυλουργική θερμαινόμενη κόλλα
γκερεμές, ο	=	τζερεμές, αποτέλεσμα, ζημιά, εξίσωση
γκρεμνοβολίζομαι	=	γκρεμοτσακίζομαι
γλυκοράντε, το	=	ορεκτικό δυναμωτικό φάρμακο εποχής
γλωσσίδι, το	=	ρόπτρο καμπάνας
γνώρο, το	=	γνωριμία, σύσταση
γοβιός, ο	=	κοβιός, είδος πετρόψαρου
γούπατο, το	=	(σκωπτ.) εύπιστος, μωροπίστευτος, αφελής
γρήαδος, ο	=	πολύ γρηά
γριλάντα, η	=	γιρλάντα, διακόσμηση, πλέγμα
γρουμπαλάκι, το	=	εξανθηματάκι
γρουμπούλι, το	=	δερματικό εξάνθημα
γρουσουλαμάς, ο	=	γρουσουζής
γυαλαμάς, ο	=	χειλικό εξάνθημα, μτφ. πολυλογία
γυαλομαμούνα, η	=	(σκωπτ.) για κάτι που θαμπώνει, αντανakλά
γυρουλιό, το	=	βόλτα ολόγυρα

Κ.Ν.Π/-

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1957
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

- Γιορτάστηκε μεγαλοπρεπώς η Πρωτοχρονιά του 1957 με χοροεσπερίδα, κάλαντα και κόψιμο βασιλόπιτας στο Λύκειο των Ελληνίδων και δόθηκαν πλούσια και γιορταστικά ρεβεγιόν στα σπίτια των Π. Οικονομόπουλου, Πιππή, Νίνου και Μαρίας Καμπάνη.
- Στην κλήρωση του Λαχείου Συντακτών, ο συμπολίτης μας Δημήτρης Δενδρινός, υπάλληλος της πλωτής δεξαμενής, κέρδισε τριάρι διαμέρισμα αξίας 280.000 δραχμών σε λαχείο που είχε αγοράσει από το πρακτορείο του Σπύρου Παπαδόπουλου στη πλατεία Μιαούλη.
- Από 1/1/57 το Λύκειο Ελληνίδων στεγάζεται στην αρχοντική οικία των Συριανών βιομηχάνων, Γ. Βελισσαρόπουλου, ευγενώς προσφερθείσα για το σκοπό αυτό.
- Στις 6/1 απεβίωσε η σεβαστή δέσποινα Ευγενία Κουλουκουντή.
- Κατά το έτος 1956 δεξαμενίστηκαν στη Σύρα 23 πλοία.
- Υπό τη χοροστασία του Μητροπολίτη Φιλάρετου γιορτάστηκε μέσα σε λαμπρή χειμωνιάτικη liaκάδα ο αγιασμός των υδάτων από εξέδρα που είχε στηθεί στην πλατεία Κανάρη.
- Η λειτουργική ανώγειος αίθουσα του δημοτικού μεγάρου, όπου παλαιότερα βρισκόταν η δημοτική βιβλιοθήκη, παραχωρήθηκε στους προσκόπους Σύρου ως λέσχη.
- Ο συμπολίτης μας Αλέξανδρος Π. Μάσχας έλαβε το πτυχίο της Νομικής με βαθμό «Άριστα 10».
- Με μεγάλη επιτυχία δόθηκε παιδική θεατρική παράσταση στη νεόδμητη Καθολική Λέσχη, όπισθεν της Ευαγγελιστρίας, με το έργο «Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας».
- Ζωηρότατο είναι το ενδιαφέρον του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, αλλά και του ζωγράφου Γιάννη Τσαρούχη για την ανάγκη διατήρησης του θεάτρου «Απόλλων» στην παλαιά μορφή του.
- Επισκευάστηκε και δεξαμενίστηκε ενταύθα ο πλωτός γερανός του ΟΛΠ, ανυψωτικής ικανότητας 120 τόνων.
- Στη Σύρα υπάρχει πλήρες δίκτυο του ΟΤΕ για την εξυπηρέτηση των 300 συνδρομητών του νησιού.
- Στις 26/1 άνοιξε τις αίθουσες της η γκαλερί «Πέιν» των Αθηνών, όπου εξέθεσαν έργα τους οι Συριανοί ζωγράφοι Ευάγγελος και Αλεξάνδρα Πετρίτση.

- Το ινστιτούτο αισθητικής της Αύρας Τσουρού όπισθεν της Δημαρχίας κάνει χρυσές δουλειές από κυρίες και δεσποινίδες, που το επισκέπτονται καθημερινά.
- «Η Παριζιάνα» του εμπόρου υφασμάτων Αθανασίου Φωτιάδη στη Σταματίου Πρωΐου είναι εφοδιασμένη με μοντέρνα είδη.
- Θάνατοι : Ιωάννη Καστρινού συνταξιούχου δημοδιδασκάλου, και Μαρίας Γεροντάκη 102 ετών.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

- Σε απαντητική του επιστολή προς τον πρόεδρο του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, Βασίλη Μεσολογγίτη, ο Δήμαρχος Ερμούπολης Επαμεινώντας Παπαδάμ, αφού τον ευχαρίστησε για το ενδιαφέρον του αναφορικά με το θέατρο «Απόλλων» του αιτιολογεί διεξοδικά την καταστροφή και τις φθορές που υπέστη αυτό προϊόντος του χρόνου. Αφενός υπέστη, το θέατρο, σημαντικές βλάβες, καταστροφές, κυρίως στον εσωτερικό του χώρο κατά την περίοδο της Κατοχής από τους Ιταλούς, οι οποίοι το χρησιμοποιούσαν για τις ανάγκες των στρατευμάτων τους. Φθορές υπέστησαν οι εξώστες, τα θεωρεία, οι οροφोगραφίες και ο σκηνικός του χώρος που παρουσιάζει αθλία εικόνα. Αφετέρου, στην παρούσα κατάσταση συνέβαλε πολύ και η επί μακρόν παραμονή του θεάτρου στα χέρια επιχειρηματία (του Παναγιώτη Δασκαλέα), που το χρησιμοποιούσε ως κινηματογράφο, με αποτέλεσμα να μειωθεί η αισθητική του εμφάνιση από διάφορους ακαλαίσθητους χρωματισμούς με επάλληλες ελαιοβαφές στον εσωτερικό του χώρο. Σημείωση. Αλήθεια, γιατί επί τόσα χρόνια ο Δήμος εθελotuφλούσε και παρέβλεπε τους βανδαλισμούς του θεατρώνη ;;
- Με μεγάλη προσέλευση κοινού έγιναν τα εγκαίνια της νέας λέσχης του Λυκείου Ελληνίδων Σύρου στο μέγαρο Βελισσαρόπουλου.
- Στην ανατολική πλευρά του γυμναστηρίου Πευκακίων κατασκευάστηκε περίφρακτος χώρος και φυτεύτηκαν δενδρύλλια.
- Ο συμπολίτης καλλιτέχνης Βάκης Καραγεώργης φιλοτεχνεί μινιατούρες συριανών ναών και ομοιώματα πλοίων από γύψο. Μέχρι στιγμής κατασκεύασε μικρογραφίες του Αγίου Νικολάου του Αγίου Δημητρίου και των πλοίων «Ολύμπια» και «Δέσποινα», καθώς και αγαλματίδια διαφόρων «γνωστών τύπων» της Ερμούπολης.
- Ο γυμνασιάρχης Μάρκος Πελοποννήσιος οργάνωσε πλήρως το πειραματικό εργαστήριο του Γυμνασίου Αρρένων με την προσθήκη οργάνων Φυσικής Πειραματικής και Χημείας.
- Οι ποδοσφαιρικές αναμετρήσεις μεταξύ των συριανών ομάδων για το κύπελλο Ελλάδος ολοκληρώθηκαν με νικήτρια την ομάδα του Άρη.

Συνεχίζονται οι αγώνες για το τοπικό κύπελλο «Βότρυς», που αθλοθέτησε ο αντιπρόσωπος της εταιρείας «Βότρυς» στη Σύρα , Δημήτριος Μηλιός. Συμμετέχουν οι τοπικές ομάδες Ελλάς, Άρης, Ερμούπολης, Γυμνάσιο Αρρένων, Εμπορική Σχολή και ΣΜΥ.

- Η επιτροπή του ενταύθα συλλόγου «Φίλων των Ορφανών» σε αγαστή συνεργασία με το Σύνδεσμο Συριανών Πειραιώς Αθηνών, εργάζεται αδιάλειπτα υπέρ του Ισιδωρείου Ορφανοτροφείου. Επικεφαλής της κίνησης βρίσκονται οι κυρίες Ερμ. Ζαφειροπούλου, Π. Γιαννοπούλου, Μ. Τσατσά, Λ. Κιτροέφ, Ε. Μπλαμούτση, Μ. Γεωργιλή, Βρ. Παπαντωνοπούλου και Ι. Γλυνού. Έντονο είναι το ενδιαφέρον της υπουργού Κοινωνικής Πρόνοιας Λίνας Τσαλδάρη.
- Ο συμπολίτης μας Ευάγγελος Κολοκούρης προήχθη σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου.
- Γιορτάστηκε από το Λύκειο Ελληνίδων η Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας στις αίθουσες του Λυκείου. Λόγο για τη σημασία της εορτής εκφώνησε η φιλόλογος Χριστίνα Μανουσέλη και απάγγειλαν επίκαιρα ποιήματα οι νέες Μάχη Βενιέρη και Καίτη Οικονομοπούλου.
- Ο μαθητής του γυμνασίου Αριστείδης Ρακκάς κατέπεσε από την οροφή του σπιτιού του και τραυματίστηκε σοβαρά.
- Κατόπιν πρόσκλησης της Καθολικής Λέσχης, το καλλιτεχνικό συγκρότημα της Ερασιτεχνικής Σκηνής Αθηνών ανέβασε δύο θεατρικές παραστάσεις στην αίθουσα της Λέσχης με τις κωμωδίες «Μήνυμα από το υπερπέραν» και «Αγνός γλεντζές»
- Θάνατος της υπέργηρης δασκάλας Ευγενίας Κ. Φιοράκη.
- Τραγικό δυστύχημα συνέβη στην Αζόλιμνο. Ο νεαρός αγρότης Ιωσήφ Ροσσολάτος, ενώ βοσκούσε την αγελάδα του, πάτησε σε βλήμα παλαιού όλμου και ανατινάχτηκε στον αέρα διαμελισθείς.
- Η ηλικιωμένη αδελφή του τυπογράφου Σκορδίλη καθώς κατέβαινε τη σκάλα του σπιτιού της, γλίστρησε, κατέπεσε και τραυματίστηκε θανάσιμα. Η θανούσα ήταν φιλόζωος και διέτρεφε δεκάδες γάτες στην οικία της.
- Απενεμήθη από τον Βασιλέα Παύλο το παράσημο του Φοίνικος στον εφοπλιστή Νικόλαο Ρεθύμνη για την προσφορά του στη Ναυτιλία.
- Απεβίωσε στην Αθήνα, στις 14/2, ο Αντώνιος Τσιροπινάς, ο τελευταίος άρρην απόγονος της κραταιάς Χιακής οικογένειας. Ο μεταστάς είχε γεννηθεί στην Ερμούπολη το 1878 και από τριακονταετίας είχε μεταφέρει τις επιχειρήσεις του στην Αθήνα. Η σορός του που συνόδευσαν οι αδελφές του Αράγκη και Λαδοπούλου καθώς και τα ανήψια του, διακομίστηκε κατ' επιθυμία του στην Ερμούπολη στις 16/2 και ενταφιάστηκε στο μαυσωλείο της οικογένειας Τσιροπινά στις 17/2. Κατά την άφιξη του πλοίου, που μετέφερε τη σορό του, ο Δήμαρχος

Ερμουπολέως Επ. Παπαδάμ και προσωπικός φίλος του εκλιπόντος ανέμενε στο λιμάνι επικεφαλής του Δημοτικού Συμβουλίου. Ανέμεναν τη σορό επίσης οι διοικήσεις Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων ο βιομηχανικός και εμπορικός κόσμος του νησιού καθώς και πλήθος Ερμουπολιτών, οι οποίοι συνόδευσαν τη νυκτερινή πομπή υπό τους πένθιμους ήχους της φιλαρμονικής στο κοιμητήριο του Αγίου Γεωργίου. Την επαύριον, στην εξόδιο ακολουθία και στον ενταφιασμό παρέστη σύσσωμη η κοινωνία της πόλης μας. Ο θανών Αντώνιος Τσιροπινάς κατέλειπε τα εξής κληροδοτήματα:

1. Εις το Ισιδώρειο Ορφανοτροφείο Αρρένων το ποσόν των 10.000 χρυσών λιρών, ισόποσο της αξίας του εν Αθήναις και επί των οδών Ευαγγελιστρίας 23 και Ρέμβης ακινήτου του.
 2. Εις το Ελληνικό Δημόσιο την ενταύθα πατρική του οικία, εις την μετέπειτα πλατείας Τσιροπινά ευρισκομένης, με τον όρο να χρησιμοποιηθεί αυτή μόνο ως Νομαρχία Κυκλάδων.
 3. Ο διαθέτης καταλείπει στη Σύρο 240 χρυσές λίρες υπέρ διαφόρων ευαγών ιδρυμάτων.
- Στις 15/2 δόθηκε στο αθηναϊκό ξενοδοχείο King George η ετήσια χοροεσπερίδα του Συνδέσμου Συριανών Πειραιώς Αθηνών. Οι συμπατριώτες μας κατέκλυσαν τις αίθουσες του πολυτελούς ξενοδοχείου και διασκέδασαν μέχρι πρωίας. Έπαιξε η ορχήστρα του Μπάμπη Μπερκέτη και τραγούδησαν ο Παπούλιας και η μπριόζα Σούλη Σαμπάχ.
 - Με επιτυχία, κέφι και κοσμοσύναξη έγινε το βράδυ της Τσικνοπέμπτης ο χορός του Λυκείου Ελληνίδων στη λέσχη «Ελλάς». Κατά τα μεσάνυχτα έλαβε χώρα παρέλαση του άρματος του Καρνάβαλου, όπου της πομπής προηγούνταν η Μάχη Βενιέρη μεταμφιεσμένη σε Άρχοντα του Σκότους και επί του άρματος επέβαινε η Λέλα Νικολακοπούλου περιστοιχιζόμενη από κορίτσια του Λυκείου με πρωτότυπες αμφιέσεις.
 - Κατά την επιβίβαση των επιβατών στις βάρκες, στο λιμάνι της Πάρου, έπεσε με τις αποσκευές της στη θάλασσα μια νέα 18 ετών. Αμέσως, ένας ναύτης του πλοίου και κάποιος Συριανός ονόματι Νίκος Μπούμπουλης έπεσαν με τα ρούχα στο νερό και έσωσαν το κορίτσι από βέβαιο πνιγμό.
 - Στις 28/2 ομίλησε στη λέσχη «Ελλάς» ο δικηγόρος-λαογράφος της πόλης μας Βρασίδης Τόπακας με θέμα «Εκ του Βυζαντινού πολιτισμού ο βίος της βυζαντινής γυναίκας».
 - Διαμαρτύρονται οι κάτοικοι των συνοικιών, ότι οι οδοκαθαριστές ασχολούνται μόνον με το κέντρο της πόλης και οι γειτονιές μένουν ακάθαρτες.

ΜΑΡΤΙΟΣ

- Επαναλειτουργία του αργούντος επί τριετία κλωστοϋφαντουργείου ΑΚΕΣ, πρώην Κουλούρη, στο καρνάγιο, από την Πειραιϊκή Πατραϊκή. Αφίχθησαν στη Σύρα οι νέοι ιδιοκτήτες βιομήχανοι Χριστόφορος Στράτος καθώς και οι Χρήστος και Γεώργιος Κατσάμπας.
- Μετά το ατύχημα του μέχρι πρότινος διευθυντή του ενταύθα υποκαταστήματος της Εθνικής Τραπεζής Αναστασίου Γιαννάτου, ο οποίος έχασε το ένα μάτι του και ως εκ τούτου αποχώρησε από την Τράπεζα, αντικαταστάτης του ανέλαβε ο Αριστείδης Πεταλάς μετατεθείς εκ Μυτιλήνης.
- Επειδή απαγορευόταν στους μαθητές των γυμνασίων να παρακολουθούν κατά μόνας έργα του σινεμά, επήλθε, κατόπιν διαμαρτυρίας των ιδιοκτητών των κινηματογράφων της πόλης, συμφωνία ώστε οι μαθητές να μεταβαίνουν συνοδεία καθηγητών και να παρακολουθούν ταινίες αυστηρά επιλεγμένες, έναντι χαμηλού εισιτηρίου.
- Την Κυριακή 3/3 μετά σκληρό αγώνα υπό βροχή , ο «Άρης» νίκησε την «Ελλάς» στο γήπεδο της ΣΜΥ με σκορ 2-1 στο πλαίσιο του κυπέλλου «Βότρυς». Μετά τον αγώνα αυτό επήλθε απόλυτη ισοβαθμία μεταξύ «Άρη» , «Ελλάς» και της ομάδας της ΣΜΥ.
- Την Καθαρή Δευτέρα ο ιστορικός σύλλογος «Αλληλοβοήθεια» τέλεσε στο ναό του καθολικού κοιμητηρίου το ετήσιο μνημόσυνο των θανόντων μελλών του Καθολικού Δόγματος. Περέστησαν ο καθολικός επίσκοπος Γεώργιος Ξενόπουλος, ιερείς και μοναχοί. Συγκινητικό λόγο εκφώνησε προ του μαυσωλείου ο πρόεδρος του συλλόγου, Αχιλλέας Μαυρομουστάκης.
- Άρχισε η κατασκευή της νέας αμαξιτής οδού, η οποία θα συνδέει το παλαιό θερινό θέατρο «Ορφεύς», στην περιοχή βαπόρια, με το συνοικισμό Βροντάδο.
- Πέθανε σε ηλικία 75 ετών ο καλτσοβιομήχανος της πόλης μας Γεώργιος Ζησιμάτος.
- Εξώκειλε στον Μόλυβο της Λέσβου το καράβι «Παναγιώτης» του Παντελή Κουλούρη, χωρίς ανθρώπινα θύματα.
- Σημαντική είναι η κοινωνική προσφορά του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών Σύρου, που με επικεφαλής την Τοπική Έφορο Μαρία Αρμάου, αλλά και την ικανή αρχηγό Λούλα Γεωργιλά, προσπαθούν σε καθημερινή σχεδόν βάση να ανακουφίσουν τους αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας.

- Με πρωτοβουλία του Δ. Σταυρινού ιδρύθη στην Ερμούπολη Σύλλογος Λογιστών Κυκλάδων. Κατά της αρχαιρεσίες πρόεδρος του συλλόγου εξελέγη ο Αλέξανδρος Βατιμπέλας.
- Οι συμπολίτες μας παραπονούνται ότι ο δημοτικός φωτισμός της πόλης είναι ανεπαρκής έως ανύπαρκτος σε πολλά σημεία. Ο Δήμος μας ενώ ξοδεύει 130.000 δραχμές ετησίως για το φωτισμό της πόλης, εισπράττει από το σχετικό τέλος μόλις 31.000 δραχμές, με αποτέλεσμα να φωτίζουν την Ερμούπολη 700 αντί 1150 φανοστάτες !
- Το Σάββατο 9/3 η Εμπορική Σχολή ανέβασε στη λέσχη των Καθολικών το θεατρικό έργο του Γρηγορίου Ξενόπουλου «Το μυστικό της κοντέσας Βαλέραινας» με πρωταγωνιστές τους Μ. Δαλέζιο, Αικ. Σαρζετάκη, Ι. Κορρέ, Ε. Βογιατζηδάκη και Π. Αντάσουρα.
- Ενώ όλοι οι ναοί της Σύρας έχουν ανακαινιστεί και επισκευαστεί, το ναΐδριο του Αγίου Χαραλάμπους, των φυλακών Λαζαρέττων, που ιδρύθηκε το 1945, παραμένει σε πρωτόγονη κατάσταση. Επίσης τα κελλιά των φυλακών δεν φωτίζονται με ηλεκτρικό ρεύμα αλλά με λάμπες πετρελαίου, με ότι αυτό συνεπάγεται !
- Επ' ευκαιρία της εθνικής εορτής δόθηκε το βράδυ του Σαββάτου 23/3 θεατρική παράσταση στην αίθουσα της λέσχης των Καθολικών με το πατριωτικό δράμα «Μπουμπουλίνα» από μαθήτριες του Γυμνασίου Θηλέων. Έξοχα απέδωσε το ρόλο της Μπουμπουλίνας η μαθήτρια Καίτη Προβελεγγίου με συμπρωταγωνίστριες τις μαθήτριες Αιγινίτου, Βάρναλη, Μικέλη, Σταυλά, Ρούσσου, Ροσσολάτου, Βαμβακάρη, Κρητικού και Στεφάνου. Το έργο δίδαξαν στα κορίτσια οι καθηγήτριες τους Θωμοπούλου, Χαϊδεμένου και Σταματοπούλου. Τα σκηνικά φιλοτέχνησε ο Ιωσήφ Στεφάνου.
- Γάμοι : Σπύρου Μαστρογκιουζέπου, ιατρού – Καίτης Λιναρδάτου κι Ανδρέα Γιαννίρη – Ρένας Καμούδη.
- Θάνατος του παλαιού καφεπώλη Στέλλιου Μητροπία.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- Μετά από βίο ενός αιώνα κατεδαφίστηκε το σημαντικής αρχιτεκτονικής οικοδόμημα με τις στοές και τα πρόστυλα των Δημοτικών Κρεοπωλείων και Παντοπωλείων, που είχε οικοδομηθεί επί Οθωνα το 1855 στη Νοτιοδυτική πλευρά της πλατείας Μιαούλη. Στη θέση του πρόκειται να κατασκευαστεί μεγάλος θερινός κινηματογράφος ο οποίος θα λάβει την ονομασία «Παλλάς».
- Ξεκίνησε η επισκευή των εξωτερικών τοιχωμάτων του Μητροπολιτικού ναού μας.

- Γιορτάστηκαν την Κυριακή 7/4, το επί της πλατείας Τσιροπινά οίκημα του ΠΙΚΠΑ, η Παγκόσμια Ημέρα της Υγείας. Ομίλησε ο ιατρός του ΠΙΚΠΑ Κ. Ξενιώτης.
- Επανασύσταση του Συλλόγου Ερασιτεχνών Καλλιτεχνών Σύρου, με πρόεδρο τον Αλέξανδρο Παπαγούνα. Ο Σύλλογος ανέβασε σε τοπική θεατρική σκηνή μια θαυμάσια κωμωδία του Συριανού δικηγόρου Λευτέρη Πλουμιστού.
- Στο νεόδμητο ναό του Αγίου Ιωσήφ, στο χωριό Βησσα, πραγματοποιήθηκε ετήσιο πανηγύρι με αρχιερατική λειτουργία και ακολούθησε λιτάνευση του Αγίου σε όλα τα χωριά της Σύρας, προκριμένου να σταματήσει η συνεχιζόμενη ανομβρία.
- Με Βασιλικό Διάταγμα ορίστηκε η 6^η Δεκεμβρίου ημέρα εορτής του πολιούχου του νησιού μας Αγίου Νικολάου, ως ημέρα αργίας των δημοτικών καταστημάτων της Ερμούπολης.
- Κυκλοφόρησε η εφημερίδα «Κυκλαδικόν Φώς» με πλούσια ύλη και ενδιαφέρουσες ειδήσεις για τις Κυκλάδες.
- Το γραφείο της Ατμοπλοΐας «Κάσος» διένειμε με την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα διάφορα χρηματικά ποσά και 400 δελτία κρέατος σε πολλές φτωχές οικογένειες.
- Σε ευφρόσυνη ατμόσφαιρα γιορτάστηκε η Λαμπρή στο στρατόπεδο της ΣΜΥ, στο προαύλιο της Χωροφυλακής στην πλατεία και στον προ του Λιμεναρχείου υπαίθριο χώρο, με αρνιά, στη σούβλα, κόκκινα αυγά, κοκορέτσι, καλή ρετσίνα, του Βουτσά παρακαλώ, τρακατρούκες και Ελληνικούς χορούς. Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε στο κοινό η νέα μεγάλη αίθουσα ψυχαγωγίας, που δημιούργησε πρόσφατα στους κοιτώνες ο Λιμενάρχης Γ. Αγαλόπουλος.
- Με την έλλειψη ειδικευμένων ιεροψαλτών, που ταλανίζει το νησί μας, περιζήτητος έχει γίνει ο καλλικέλαδος Γιώργος Περατικός, ο οποίος περιέρχεται ψάλλων σε όλους τους εξοχικούς ναούς.
- Ο ρέκτης υποδηματοποιός Γεώργιος Βαρθαλίτης, ιδιοκτήτης του «Χόλλυγουντ» στο ανηφοράκι, κυκλοφόρησε έμμετρη διαφήμιση των υποδημάτων του, καθώς και αινίγματα δικής του έμπνευσης! Ο λύτης των αινιγμάτων κερδίζει ζευγάρι παπουτσιών της επιλογής του.
- Επανεκδόθηκε η τοπική εφημερίδα «Τα νέα της Σύρου»
- Γάμος Γιάννη Βλαβιανού – Παναγιώτας Πολίτου.
- Επισκεφθείτε το νέο κατάστημα νεωτερισμών του Νικολάου Γρυπάρη στο πρώην κατάστημα Χαραμάκη.

Κ.Ν.Π/-

Μεγάλη Παρασκευή 1957
Περιφορά του Επιταφίου της Μεταμορφώσεως υπό την πρωτοστασία
του προθιερέως του ναού Φιλόθεου Μπάϊλα.

Αύρα Μελή Τσουρού

Μεγάλες πιένιες γνωρίζει το Ινστιτούτο αισθητικής
της Αυρας Τσουρού από το Συριανό γυναικόκοσμο.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Επιμέλεια : κ. Ελένης Χατζίρη

Στις 29 Μαρτίου ημέρα Κυριακή παρουσιάστηκε στο θρυλικό θέατρο ENMOBE, το αφιέρωμα στο Καβάφη στα πλαίσια των εκδηλώσεων GREECE FESTIVAL OF SYDNEY.

Η ομάδα Καβάφη του Πολιτιστικού Συλλόγου Άνω Σύρου μάγεψε τους ομογενείς Έλληνες της Αυστραλίας.

Στις 2-4-2015 στο Αμφιθέατρο του Ιδρύματος Βασίλης και Μαρίζα Θεοχαράκη σε μια αξέχαστη βραδιά γεμάτη κατάνυξη, χωριστές κλασικές μελωδίες και εκκλησιαστικούς ύμνους, απήλυσαν άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, πολιτικοί και φίλοι της Σύρου, στα πλαίσια του να γίνει η Σύρος Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2021.

Στην Τεχνόπολη στο Γκάζι από τις 8 έως τις 10/5/2015 πραγματοποιήθηκε επίδειξη μαγειρικής Aegean Cuisine.

Πάνω από 2.000 επισκέπτες προσήλθαν για να γευθούν τα τοπικά προϊόντα. Τιμώμενη περιοχή ήταν οι Κυκλάδες, με την υποστήριξη του Επιμελητηρίου Κυκλάδων. Έλαβαν μέρος η Ανάφη, η Άνδρος και η Σύρος.

Το νησί μας αντιπροσώπευσαν ο Δημ. Πλυτάς από το «ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ» και ο Κων/νος Μπουγιούρης από το «ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ». Προσέφεραν γεύση ριζότου με καλαμάρι και πάστα μάραθου.

Με την παρουσία Ιερού Κλήρου της Σύρου αλλά και πιστών στις 25-5-2015 εορτάστηκε η επέτειος της ευρέσεως της εικόνας του Αγίου Δημητρίου στις 25-5-1936. Στο νησί μας είχε μεταφερθεί απότμημα από το τίμιο χέρι του Αγίου Παντελεήμονα από την Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Άνδρου.

Το βράδυ το Ιερό Λείψανο μετεφέρθη από το Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου πεζή, στο Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου όπου παρέμεινε για προσκύνημα.

Στις 24-5-2015 με λαμπρότητα τελέσθηκαν τα Θυρανοίξια του Παρεκκλησίου του Αγίου Δωροθέου υπό του Μητροπολίτου μας Δωροθέου Β', παρουσία Αρχών και πολιτών.

Ο Ναός στεγάζεται στην αριστερή εμπρόσθια πλευρά του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου. Η ονομασία του Ναού τιμά τη μνήμη του Μητροπολίτη Δωροθέου Στέκα, όσο και του σημερινού Μητροπολίτη Δωροθέου Β'.

Έλαβε χώρα στο Λαφίστιο Λειβαδιάς Έκθεση Φίλων Γελοιογραφίας από 30/5 έως 8/6/15 με συμμετοχή Τάκη Κυριτσόπουλου και ελεύθερο θέμα.

Ατομική Έκθεση Γελοιογραφίας του συμπατριώτη και μέλους μας Τάκη Κυριτσόπουλου με θέμα «Στις κρίσης τα χρόνια» από 1/7 έως 31/7 στην αίθουσα

του Δημοτικού Επιβατηγού Σταθμού στο λιμάνι (πρώην αίθουσα Καζίνο), με την υποστήριξη της Λιμενικής Επιτροπής Σύρου – Έναρξη Έκθεσης : Τετάρτη 1/7/15 και ώρα 20:00.

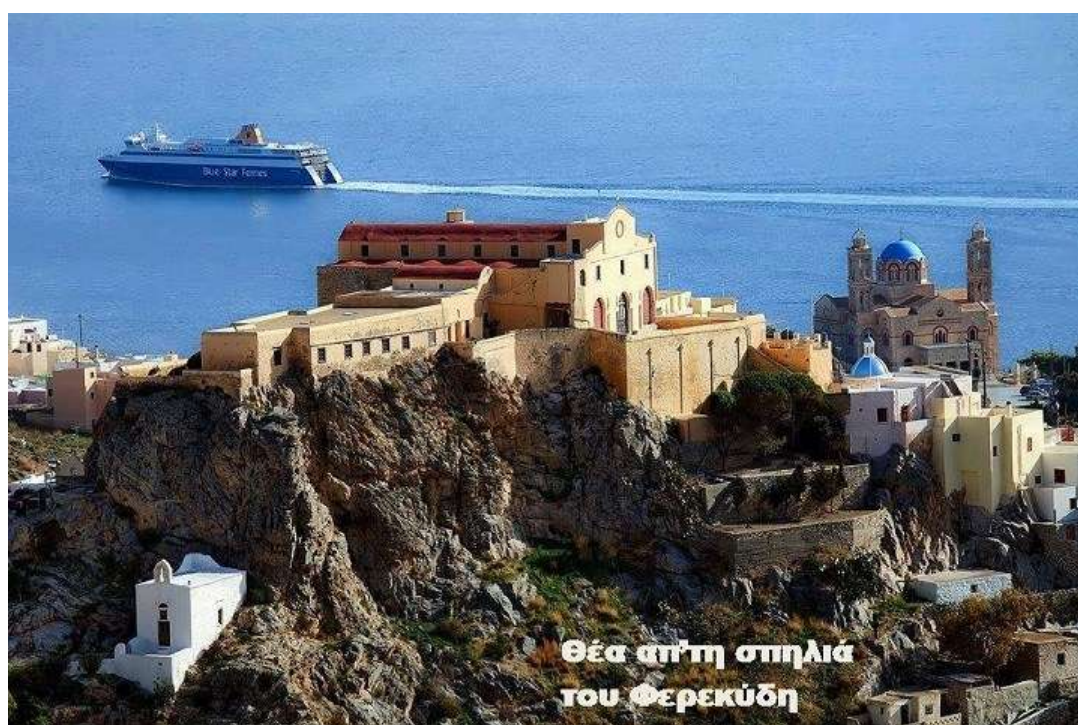
Ωράριο Ελεύθερο

Έκθεση Γελοιογραφίας των Φίλων της Γελοιογραφίας στη Σαντορίνη κατά μήνα Αύγουστο.

Θέμα : «Γάμοι Κινέζων στη Σαντορίνη» - με συμμετοχή Τ. Κυριτσόπουλου.

Συριανά τοπία

Αρχαία Αθήνα

Επιμέλεια κ. Ελεονώρας Σαρρή

Ιδού το Ελληνικό δίκαιο που ίσχυε κατά τον 5^ο π.χ αιώνα, δηλαδή του Χρυσού Αιώνα της Δημοκρατίας.

Οι νόμοι ήταν του Σόλωνα και προέβλεπαν ότι, εάν κάποιος πολίτης ήθελε να γίνει Βουλευτής, ο Νόμος απαιτούσε τα εξής:-

- 1) Να είναι Αθηναίος πολίτης
- 2) Να κατέχει την Ελληνική Θρησκεία και Παιδεία (όμαιμον, όμότροπον, όμόθρησκον.)
- 3) Να μην είναι κίναιδος, και
- 4) Να καταγραφεί ΟΛΗ η περιουσία του, μέχρι και τα σανδάλια που φορούσε, καθώς και η οικογενειακή του περιουσία.

Εάν τηρούνταν όλα αυτά, τότε μπορούσε να γίνει Βουλευτής.

Οι νόμοι που εισήγοντο στην Εκκλησία του Δήμου για ψήφιση ήταν ονομαστικοί, δηλαδή έφεραν όνομα του προτείνοντος.

Εκείνος δε που πρότεινε κάποιον νόμο έπρεπε να είναι ΠΟΛΥ προσεκτικός. Όχι μόνον να έχει εξετάσει το εάν υπήρχε άλλος προγενέστερος νόμος που ρύθμιζε το θέμα με τρόπο διαφορετικό (οπότε έπρεπε να τον αναφέρει), αλλά ήταν και ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ για τα αποτελέσματα του προτεινομένου.

Έτσι, εάν πρότεινε και περνούσε νόμο ο οποίος αποδεικνυόταν οικονομικά ζημιογόνος για την Αθήνα, τότε έπρεπε να κατασχεθεί από την καταγεγραμμένη περιουσία όλο το ποσό κατά το οποίο ζημιώθηκε οικονομικά η Αθήνα.

Αν μάλιστα δεν έφτανε ΟΛΗ η περιουσία του (μέχρι και τα σανδάλια του, που κατεγράφησαν) τότε το ανεξόφλητο υπόλοιπο υποχρεωνόταν να το εξοφλήσει ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ.

Αν ο νόμος, που πρότεινε και ψηφίστηκε, ζημίωνε ΗΘΙΚΑ την Αθήνα, η ποινή ήταν:-

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΤΕΛΕΥΘΗΣΑΤΟ !!!

Αυτά εφαρμοζόταν τον 5^ο π.χ αιώνα που ονομαζόταν ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΙΩΝ.

Λίγα λόγια για τη Σύρο..

από τη Μαργαρίτα Πουρνάρα

στην Καθημερινή

Κάθε 14 δεύτερα του λεπτού. Και ύστερα, ξανά, σε δύο.

Ο φάρος στη «μύτη» του Ακρωτηρίου Γράμματα ανάβει κάθε τόσο μέσα στη νύχτα για να χαιρετίσει τα βαπόρια που κατευθύνονται από τον Πειραιά προς την Ερμούπολη της Σύρου. Είναι σιωπηλά σινιάλα, παλμοί φωτός που μαρτυρούν ότι το πλοίο σε λίγο θα περάσει από τη μεγάλη κούρμπα της βορινής πλευράς, για να μπει στο προστατευμένο φυσικό λιμάνι.

Η οικογένειά μου έφυγε από το νησί για την Αθήνα πριν από έναν αιώνα. Δεν υπάρχουν πλέον περιουσιακά στοιχεία, παλαιά σπίτια, παρά μόνον φωτογραφίες και τα πιστοποιητικά γεννήσεως του προπάππου, της γιαγιάς και του πατέρα μου. Όμως εμένα είναι η πατρίδα μου. Και το καταλαβαίνω διότι είναι το μέρος όπου η καρδιά μου ξαναμπαίνει αυτόματα στη θέση της, σαν κάποιος να την είχε μετακινήσει χωρίς να το έχω πάρει είδηση.

Αρκεί μια βόλτα μέσα στην αιγαιοπελαγίτικη πολιτεία με τα 600 νεοκλασικά, για να ξανανιώσω οικεία. Μια περιήγηση στους παλαιούς οικισμούς με τις επαύλεις: τα Χρούσα, η Παρακοπή, η Ντελαγράτσια και το Πισκοπιό. Εκδρομή στις εξοχές με τις αμασιές και την περιμετρική θέα των άλλων νησιών.

Η Σύρος είναι από τα λίγα θαλασσινά μέρη που είναι τόσο όμορφα τον χειμώνα. Έχει τη δική της ζωή, αρκετές χιλιάδες πληθυσμό, νέους ανθρώπους. Κίνηση και μαγαζιά.

Έχει εγκαταλειμμένα κελύφη άλλων εποχών, από τα Λαζαρέτα στο λιμάνι μέχρι την οικία Διακάκη στο Κόμητο. Ερειπιώδη, ναι, αλλά και ποιητικά, γεμάτα ίχνη από μια *dolce vita* που αντηχούσε στα ψηλοτάβανα οικοδομήματα. Με υδρορροές, κεφαλές άφοβων λεόντων και ακροκέραμα. Σπασμένα αγάλματα του Ερμή, χωμένα σε εσοχές. Ντεκαντάνς θα έλεγε κανείς. Εγώ το λέω προσωπική αρχαιολογία και το απολαμβάνω.

ΘΕΡΙΝΟ ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ – Έναρξη Θέρους

Για πολλούς το καλοκαίρι ήδη ξεκίνησε, όμως από αστρονομική άποψη αυτό θα συμβεί την Κυριακή 21 Ιουνίου το απόγευμα -συγκεκριμένα στις 19:39 ώρα Ελλάδος- οπότε θα συμβεί το θερινό ηλιοστάσιο, το οποίο θα εγκαινιάσει και τυπικά την έναρξη του καλοκαιριού στο βόρειο ημισφαίριο, όπου ανήκει και η χώρα μας. Την ίδια περίπου στιγμή, στο νότιο ημισφαίριο θα συμβεί το χειμερινό ηλιοστάσιο και έτσι θα αρχίσει ο χειμώνας.

Στο βόρειο ημισφαίριο, ο Ήλιος θα βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο του στον ουρανό και η μέρα θα έχει την μεγαλύτερη διάρκεια του έτους, καθώς ο βόρειος πόλος της Γης θα είναι στραμμένος προς τον Ήλιο. Αντίθετα, στο χειμερινό ηλιοστάσιο, ο Βόρειος Πόλος βρίσκεται στο πιο απομακρυσμένο σημείο από τον Ήλιο.

Από την Κυριακή 21^η Ιουνίου οι μέρες θα αρχίσουν σιγά-σιγά να μικραίνουν, ώσπου σχεδόν να εξισωθούν με τις νύχτες κατά τη φθινοπωρινή ισημερία.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, παρά τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο Σύνδεσμος, διετεθήσαν 1500 € για τις εορτές του Πάσχα, και διενεμήθησαν σε αναξιοπαθούσες οικογένειες στη Σύρο.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

01/04 έως 30/06/2015

Ανώνυμος	50 €	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
Βενιέρη Μαρία	200 €	Στη μνήμη των γονέων της Ελένης και Κύριλλου Βενιέρη
Βιδάλης Δημήτρης & Ματθαίος	50 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Βιδάλη Βιργινία	50 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Βιδάλη Μαρία	50 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Βιδάλης Ευάγγελος	50 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Κλιντζάτζη Σοφία	50 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Ζαρίκος Μιχαήλ	30 €	Στη Μνήμη Αγγελικής Χασλάρη
Κουλούρη Νέλλυ	50 €	Στη μνήμη των γονέων της
Αγγελίδου - Κάϊλα Δήμητρα	1000 €	Στη Μνήμη του συζύγου της Δημήτρη Κάϊλα

Η Μεγάλη Χίμαιρα

Τις καλύτερες εντυπώσεις άφησε η πρώτη παρουσίαση της “Μεγάλης Χίμαιρας” στο ιστορικό θέατρο «Απόλλων» στη Σύρο.

Ένα από τα πιο γνωστά και αγαπητά μυθιστορήματα των τελευταίων 60 χρόνων, η «Μεγάλη Χίμαιρα» του Μ. Καραγάτση, σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Τάρλου, εγγονού του μεγάλου συγγραφέα, που παρουσιάστηκε σε παγκόσμια πρώτη (14 Ιουλίου 2014) από το θέατρο Πορεία σε συμπαραγωγή με το Φεστιβάλ Αθηνών, ταξιδέψε στο θέατρο "Απόλλων" της Σύρου στις 29, 30, 31 Μαΐου και 1 Ιουνίου.

Η φιλοξενία της μαγευτικής και συγχρόνως ιδιαίτερα απαιτητικής αυτής παραγωγής στο νησί μας έγινε εφικτή, χάρη στην ευγενική χορηγία του ιδρύματος Αντώνη Ε. Κομνηνού. Μετά από επιθυμία του χορηγού, όλα τα έσοδα από τα εισιτήρια των παραστάσεων θα διατεθούν για φιλανθρωπικό σκοπό, σε ιδρύματα της Σύρου.

Η παράσταση έχει συμπληρώσει ένα θριαμβευτικό κύκλο sold-out στο θέατρο Πορεία φέτος, ενώ έχει αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές τόσο για την σκηνοθετική προσέγγιση του Δημήτρη Τάρλου όσο και για τις αξιόλογες ερμηνείες των ηθοποιών της. Η θεατρική διασκευή του βιβλίου έχει γίνει από τον Στρατή Πασχάλη, ενώ οι κινηματογραφικές σκάνες που πλαισιώνουν το έργο είναι σε σκηνοθεσία του Χρήστου Δήμα. Τα σκηνικά και τα κοστούμια υπογράφει η Ελένη Μανωλοπούλου, τους φωτισμούς ο Αλέκος Αναστασίου και τη μουσική η Κατερίνα Πολέμη. Στο ρόλο της Μαρίνας, η εξαιρετική Αλεξάνδρα Αιδίνη.

ΔΙΑΝΟΜΗ:

ΜΑΡΙΝΑ: Αλεξάνδρα Αιδίνη

ΓΙΑΝΝΗΣ: Νίκος Ψαρράς

ΜΗΝΑΣ: Όμηρος Πουλάκης

ΡΕΙΖΑΙΝΑ: Σοφία Σειρλή

ΛΙΛΗ – ΚΑΛΛΙΟΠΗ – ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΑ ΠΟΡΝΗ: Ηλιάνα Μαυρομάτη

ΑΝΝΟΥΛΑ, κόρη της Μαρίνας: Κατερίνα Τράμπα, Βασιλική Παναγιώτογλου

ΑΝΝΕΖΙΩ: Αλίκη Αλεξανδράκη

ΕΝΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Δημήτρης Τάρλου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Γεννήσεις :

Το ζεύγος Κυριακή και Φώτιος Σιγανός απέκτησε ένα αγοράκι στις 5/6/2015. Είναι εγγονάκι των μελών μας Παρθενόπης Τσακιρίδου και Θεοδώρου Βλαχάκη.

Το ζεύγος Γιασεμή και Νικόλαος Πρωτονοτάριος απέκτησε ένα κοριτσάκι στις 9/6/2015. Είναι εγγονάκι της Κικής Σμυρνάκη και Αλέξανδρου Κενδούρη.

Βαπτίσεις :

Το ζεύγος Αικατερίνης και Γιάννη Σουλιδη εμβάπτισαν το αγοράκι τους στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Καβάλας στις 22-2-2015 και του έδωσαν το όνομα Πασχάλης. Είναι εγγόνι της Πόπης Γαργάλου και Βασίλη Νέρου.

Η Νάνσυ και ο Μανώλης Χατζής βάπτισαν το κοριτσάκι τους στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσας στις 19-4-2015 και του έδωσαν το όνομα Ευαγγελία. Είναι εγγόνι της Πόπης Γαργάλου και Βασίλη Νέρου.

Γάμοι :

Η Λαμπρινή Αϊβαλιώτου και ο Βασίλης Ευαγγελίδης τέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Σύρου.

Η Λαμπρινή είναι κόρη της Δέσποινας και του Γεωργίου Αϊβαλιώτη και εγγονή της Μαντώς και του Δημητρίου Κατελάνου.

Πένθη :

Απεβίωσε στη Σύρο ο Γρύσπος Ελευθέριος τον Απρίλιο του 2015.. Ως γνωστό διατηρούσε το πρώτο στη Σύρο Στεγνωκαθαριστήριο.

Απεβίωσε η Αγγελική Χάσπαρη, χήρα Εμμανουήλ, στις 16-4-15 , μητέρα του μέλους μας Ευγενίας Βουτσινά.

Απεβίωσε στην Αθήνα ο ιατρός Κωστής Ξανάλατος μέλος μας και, λάτρης της Σύρου.

Απεβίωσε στην Αθήνα το μέλος μας, μουσικός καθηγήτρια όπερας,
Ευανθία Θεοδωρακοπούλου του Θεοδώρου.

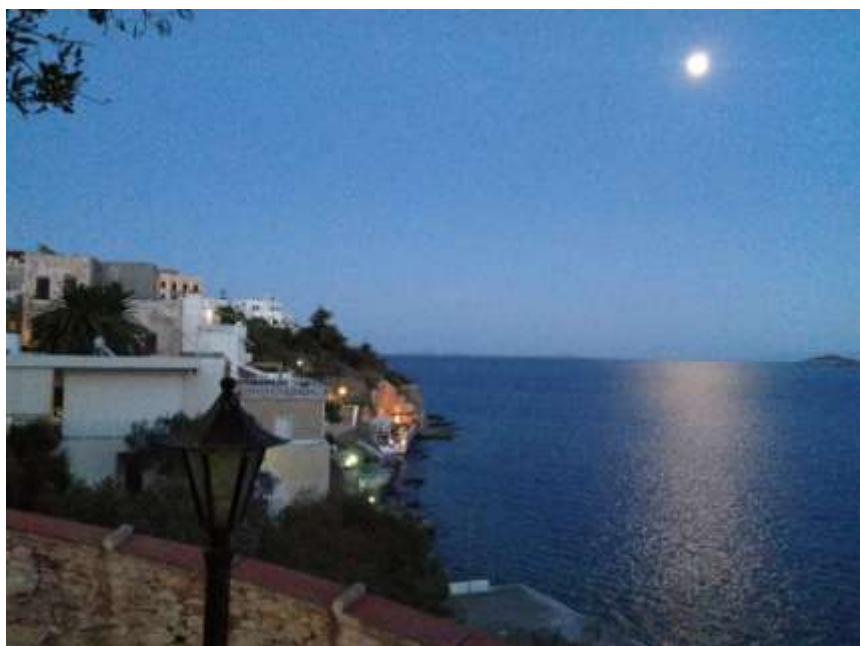
Το Μάρτιο απεβίωσε η Αναστασία Μπελτσεμίδου, σύζυγος του μέλους μας Γεωργίου Μπελτσεμίδα.

Τον Απρίλιο του 2015 απεβίωσε η Παπαγγελοπούλου Χριστίνα, χήρα Ανδρέα, και
ετάφη στο Νεκροταφείο Κηφισιάς.

Στη Σύρο στις 11-5-15 ετάφη ο αγαπητός σε όλους ιατρός γυναικολόγος
Αφεντούλης Νικόλαος.

Έφυγε από τη ζωή η ηθοποιός και ποιήτρια Αγγελική Ελευθερίου και ετάφη στο
Νεκροταφείο Χαλανδρίου, αδελφή του ποιητή και στιχουργού Μάνου Ελευθερίου.

Απεβίωσε στις 10-6-15 και ετάφη στο Νεκροταφείο Παπάγου η Μοσχοπούλου Μαρία,
κόρη της συμπατριώτισσας μας Τσαγκρινού Δέσποινας.

Συριανό τοπίο - Φωτογραφία από την Ελεονώρα Σαρρή

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας γνωρίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας
στην **Alpha Bank 238 0020 0100 0044**
IBAN GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044
για όσους επιθυμούν να καταθέσουν μια δωρεά
ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά
(7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην
Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκκίνησης
α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες με
τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τηλ. 22810-
81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα τηλ.
210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά
στην Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή
και 3 ανεξάρτητους χώρους με χωριστές εισόδους. Κατάλληλο και για
επαγγελματική στέγη. Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας πληροφορούμε ότι ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Σταμάτης Λίνας του
Χρήστου, Συμβολαιογράφος, εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Αθήνα και το
Γραφείο του είναι επί της οδού Νικηταρά 2-4 με τηλέφωνα 2103300434 και
697 9928615.

Επίσης ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Κώστας Πατριαρχόπουλος άνοιξε εστιατόριο «IKI SOUSI LOUNGE» στην οδό Κηφισίας 176 –Αθήνα 11524 – Τηλέφωνα 210 6771165 και 697 7650032.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα αποστέλλονται από εσάς. Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη Διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγέλλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2013, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον Λογαριασμό του Συνδέσμου στην Alpha Bank Αριθ. Λογαριασμού **238 0020 0100 0044**

ή IBAN **GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044** προκαταβολικά, το συνολικό πόσον των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώσετε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέρουμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο πλέον καλύτερος για την εξυπηρέτηση των Μελών και Φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή.

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Φταίν' οι έμποροι του χαμού, που ασύδοτοι «πουλάνε»
το «βαποράκι» έχει κι αυτό στον πόνο μερτικό.
Μα πιο πολύ φταίν' όλοι αυτοί που αδιάφορα σφυράνε
σ' ένα κακό που δε χτυπά δικό τους σπιτικό...

...ΑΓΓΕΛΑ...

Τα μαύρα τα μαλλάκια σου τα χτένιζες μοιραία
διάβαινες και γινόσουν η αύρα καθενός,
στις παρελάσεις σήκωνες γελώντας τη σημαία
και γιόμιζαν με νούφαρα καρδιές και ουρανός !

Και έπειτα σκορπίστηκε σε χάντρες η ζωή σου,
για στέγη σου αναζήτησες διάτρητο ουρανό.
«Εξαρτημένοι», ερήμην σου, σκύλευαν το κορμί σου,
ως ο φεγγίτης έμπαζε το σάπιο δειλινό.

Συνέβη απομεσήμερο σε τρώγλη στα Πατήσια,
γερμένη τα' ανακούρκουδα βασιόσουν σε σκαλί.
Είχες χτυπήσει ένεσης δόση παραπανίσια
κι είχες χαμόγελο παιδιού, που θύμιζε φιλή.

Ο ίσκιος του κυπαρισσιού σαρώνει το μνημείο,
μέρα τη μέρα γίνεται η μνήμη λησμονιά.
Η θύμηση σου τώρα πια ένα με το τοπίο,
«Αγγέλα» γράφει η πλάκα σου, «χρονώ δεκαεννιά».

ΦΕΥΓΙΟ

Τώρα, που φεύγω για να πάω στη ξενιτιά,
το νυφικό γιατίκι στρώσε να ξαπλώσω.
Κι αν θές μ' απτάλικο σκοπό να μερακλώσω.
βάλε τη πλάκα τη παλιά με το Μητσιά.

Σύρε ν' ανοίξεις το κλουβάκι του πουλιού,
να πεταρίσει γύρω απ' υο λειψό φεγγάρι.
Τη μέρα τούτη σβήσε από το καλαντάρι
και πρόσφερε μου ένα γλυκό του κουταλιού.

Κί όταν θα γίνουν στεναγμοί οι αναπνοές
και βγούνε έξω κι αλητέψουν μεσ' τη νύχτα,
βλάμισσα μοίρα τα χαρτιά μου ξαναρίχτα,
όσο θα ψήνεται στη χόβολη ο καφές....

Αγάπης Ανάσταση

του Νίκου Σαλίβερου

Ο Θάνατος τον άνθρωπο, από καταβολής, τρομάζει
κι' έπλαθε κατ' ομοίωση Θεό να τον στεγάζει.

Ο νους στο χρόνο πέταξε, χώρισε φως-χαλάζι
κι' αγάπης νόστιμο καρπό, γνώρισε πώς να βγάζει.

Οι αίσθησες αχώριστες, σκληρές σαν το γρανάζι
άπαντα μάχονται το νου, πάντα η πρωτιά διχάζει.

Στα δάχτυλα η δύναμη δεν είναι σ' όλα ίση
και ο Θεός σαν λογισμός, δίνει πάντα τη λύση.

Σάρκες και Νους σκοτώνονται, ψυχής ν' ανοίξουν βρύση
μα ο θνητός γεννήθηκε με λειψερή τη κρίση.

Ο άνθρωπος στο διάβα του ,τρόπο ζωής αλλάζει
Θεούς ακόμα και δεσμούς , φέρνει η θανή μαράζι.

Γεννησιμιού τα ένστιχτα ο ζωντανός ζυγιάζει,
της απληστίας το κακό στη πόρτα πρώτο βάζει.

Και δύναμη αληθινή , πάντα ο Θεός που τάζει,
Αγάπης την Ανάσταση, τ' άνισο που σκολάζει.

Αναπάντητο.

από το Νίκο Σαλίβερο

Στη ζήση τους, πόσοι μπορούν μες το νερό ν'ανοίξουν
μιά τρύπα, δίχως να βραχούν και μέσα να πηδήξουν;

Είν' τα λειψά αισθήματα το νου οπού θα πλήξουν
ή μήπως με το γέννημα και τα γραφτά θα λήξουν;

Είναι η δουλειά κι' η θέληση, αξίες που θα δείξουν,
ή τύχης η ρευστή πνοή, στην άβυσσο θα ρίξουν.

Είναι ο χρόνος κι' η μεριά που τις ψυχές θα στίξουν,
ή οι ανάγκες για ζωή , που όλα θα τα πνίξουν ;.

